

Vecpiebalgas novada ziņas

Šajā numurā:

- Sveicam svētkos!
- Gada noslēgums novada mācību iestādēs
- Mūsu viesis – Lolita Žagare

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums

2011. gada decembris Nr. 12 (34)

Pārdomas gada nogalē

Kad naktis izplešas garas, garas un gaisma sarūk līdz sveces liesmiņai, kad visapkārt ir balts klusums, mēs zinām, gads tuvojas noslēgumam. Decembris ir vislabākais laiks, kad no visa gada biruma atsiņāt graudus no sēnalām, padomājot par to, kas bijis labs, aizmirstot neveiksmes, piedodot pāridarījumus. Šis ir īstais brīdis, lai pateiktos cilvēkiem, kuri „Vecpiebalgas Novada Ziņu” lappuses aizpildīja ar saviem stāstiem, vērojumiem, ieteikumiem, padarot mūsu ikdienu krāsaināku.... Tas nemaz nav viegli – izteikt savas domas un emocijas, apzinoties, ka katrs tavs vārds tiks kā ar lupu caurlūkots, meklējot „zemūdens akmeņus”. Tāpēc, lai skaisti sveicieni aizskan uz visām novada skolām, kultūras iestādēm, pagastu pārvaldēm. Šajā gadā, veidojot intervijas, esmu sastapusies ar lieliskiem, uzņēmīgiem, radošiem un dzīvesgudriem cilvēkiem – Inesi Sutū no Kaives, Māru Ozolanti, Jāni Klancbergu un Veltu Sērmūksli no Dzērbenes, Aldu Zālīti un Maiju Bārdziņu no Taurenas, Ingu Bridāgu no Inešiem, Lolitu Žagari no Vecpiebalgas, Piebalgas muzeju apvienības „Orisāre” speciālistēm Līvu, Ilonu un Marutu. Ikviens tikšanās mani (un domāju, ka arī lasītājus) bagātināja. Mēs varam domāt un teikt, cik viss apkārt ir slikti. Bet varam arī domāt, kā dzīvot labāk. Nezinu, vai tā ir likumsakarība vai nejaušība, bet neviens no sastaptajiem nežēlojās par grūtajiem laikiem, nevainoja citus un nemeklēja attaisnojumu dažādām neveiksmītēm (lai gan tas taču būtu tik cilvēcīgi!). Paldies domes priekšsēdētājam Ellai Frīdvaldei - Andersonei un deputātiem Raitim Glāzeram, Dainai Skrastiņai un Ivaram Saksam par uzdrīkstēšanos paust savu viedokli par pašvaldības sasniegumiem un arī problēmām.

Gadu mijā sabalsojas pulksteņi visā pasaulē: brīdī, kad tie nozvina divpadsmito stundu, mēs visi kaut ko vēlamies, cerot, ka jaunajā gadā notiks brīnums un mūsu vēlēšanās piepildīsies. Ja runājam par brīnumiem, vai tas nozīmē, ka tie patiesi ir? Sniegšu jums nelielu pamācību brīnumu gaidīšanā: neaizmīn kājas un nedosimies tālos ceļos, lai meklētu tos kaut kur tālumā – brīnumi ir daudz tuvāk, nekā mums šķiet! Negaidīsim lietas, ko mēdz dēvēt par apšaubāmiem brīnumiem, jo var izrādīties, ka gaidīsim veltiģi to, kā nemaz pasaulē nav. Atcerēsimies, ka brīnumus nevar ne pirkt ne pārdot, bet tikai piedzīvot. Un tas, nūdien, nav maz! Ir tikai jātiecas uz labo, uz sava sapņa piepildījumu. Tam varbūt vajadzīga dzelzaina griba un bezgalīga neatlaidība... Tomēr agri vai vēlū, bet tas, ko ļoti, ļoti vēlēties piedzīvot, piepildīsies! Ko varētu vēlēties „Vecpiebalgas Novada Ziņas” nākamajā gadā? Vēl vairāk jauku un interesantu tikšanos ar novada ļaudīm, vēl lielāku atsaucību faktu un informācijas atspoguļošanā, savas iestādes vai uzņēmuma popularizēšanā. Un, ja vēl avīzes lappuses varētu padarīt vizuāli pievilcīgākas ar krāsu akcentiem...

Novēlu katram atrast brīnumu sevī, lai to tālāk dāvētu citiem. Baltu sniegu un baltas dienas, pārliecību tam, ko darāt, ticību tam, ko varat! Patiesi priecīgs un skaistuss Ziemassvētkus un laimīgu 2012. gadu!

Uz tikšanos Jaunajā gadā,
Dzidra Ješkina

LAIKRAKSTA „DRUVA” APTAUJAS „GADA CILVĒKS 2011” LAUREĀTI

Līva Grudule, Piebalgas muzeju apvienības „Orisāre” vadītāja –
par kultūras mantojuma nodošanu nākamajām paaudzēm.

Vineta un Jānis Freimaņi – z/s „Vec-Kurmji” īpašnieki –
par darba devēju sociāli atbildīgu rīcību.

APSVEICAM!

Laureātu godināšanā kopā ar sava novada cilvēkiem – Līvu Gruduli un
Vinetu un Jāni Freimaņiem – domes priekšsēdētāja
Ella Frīdvalde - Andersone.

*Aizmirsti nedienas vakarējās.
Ietinies putenī, ietinies vējā,
Izej caur sarmoti baltu ciemu
Uz savu ziemu.*

*Spīgo sniegpārslas sniega klēpī,
Tur jau brīnumu brīnums ir slēpies.
Zvaigznes staro tik augstu, augstu.
Sasildi zemi ar savu plaukstu,
Ar savu sirdi, ar savu gribu,
Ar savu karsto mīlestību.
Tad jau ziema neliksies spīva,
Baltā dvēsele vienmēr būs dzīva.
(M.Bārbale)*

...vēl tikai mirklis un atkal viens gads būs aizvadīts. Laiks ap Ziemassvētkiem un gadu miju vienmēr ir ļoti īpašs un pārdomām piepildīts. Gribas izvērtēt šo gadu, ieskicēt nākamā gada plānus un mērķus.

Mēs visi vēlamies, lai mūsu dzīvē būtu vairāk prieka, labāka veselība, daudz draugu, darbs, kas sagādā gandarījumu un finansiāli nodrošina mūsu vajadzības. Atskatoties uz šo gadu, katrs redzam kaut ko citu – vienam tas bijis veiksmīgs, otram ne tik laimīgs.

Pašvaldībai aizvadītais gads ir bijis veiksmīgs. Atkal esam spējuši pie-saistīt ievērojamas summas papildu budžetam no Eiropas Savienības struk-tūrfondu līdzekļiem, lai sakārtotu novada infrastruktūras objektus un veiktu cita veida aktivitātes. Gandarījums, ka papildu līdzekļi ir piesaistīti visos novada pagastos. Minēšu tikai dažus no realizētajiem projektiem: Vecpie-balgā ir pabeigts projekts „Gājēju drošība gar valsts autoceļu P30 Vecpie-balga”, Dzērbenē ir rekonstruēta Augstā kalna estrāde, Taurenē ir pabeigta projekta „Ūdenssaimniecības attīstība Taurenas pagasta Taurenas ciemā” 1.kārta, Inešos rekonstruēts jauniešu centrs un radošās darbnīcas, Kaivē iekārtots volejbola laukums. Ir vēl ļoti daudz dažādu mazāku un lielāku projektu, kuri ar aktīvu pašvaldības darbinieku un iedzīvotāju līdzdarību ir realizēti.

Arī nākamajā gadā esam iecerējuši veikt vairākus apjomīgus projektus visos novada pagastos – Vecpiebalgā, Inešos un Kaivē tiks realizēti ūdens-saimniecības infrastruktūras attīstības projekti, Taurenē ūdenssaimniecības projekta 2.kārta, Dzērbenē Sabiedriskā centra rekonstrukcija.

Pašvaldības plānos ir izsludināt projekta konkursu „Dažādosim savu ik-dienu” un ceru, ka nākamajā gadā iedzīvotāju aktivitāte būs vēl lielāka.

2012. gadā pabeigsim darbu pie novada attīstības programmas un teri-torijas plānojuma izstrādes, kas ir ļoti nozīmīgi dokumenti novada tālākai attīstībai.

Paldies iedzīvotājiem par aktivitāti un uzticību Vecpiebalgas novadam! Paldies uzņēmējiem par fanātismu noturēt un attīstīt savu darbību mūsu novadā! Paldies pašvaldības deputātiem un darbiniekiem par godprātīgu darbu!

Ikvienam vēlū veselību un patiesu prieku, tās ir lietas, ko nevar nopirkt par naudu.

Ar mīļiem sveicieniem svētkos –
domes priekšsēdētāja **Ella Frīdvalde - Andersone**

ĪSUMĀ

• Novembra nogalē Vecpiebalgas vidusskolas sporta zālē pulcējās 4.-12. klašu kolektīvi, lai rādītu savu prasmi ritmiskās dejās. Skatītāji ar lielām ovācijām atbalstīja visus dalībniekus, kuru priekšnesumi izcēlās ar sarežģītām kombinācijām un interesantām deju kompozīcijām.

• 24. novembrī Vecpiebalgas pirmsskolā viesojās Madonas novada metodiskās apvienības skolotāji.

• Advanta sveces iedegšanas svētki Vecpiebalgas vidusskolas audzēkņiem vadīja mācītājs Didzis Kreicbergs no Cēsīm, muzikālu uzvedumu sniedza mūzikas skolas audzēkņi.

• 8. decembrī novada domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde - Andersone piedalījās starptautiskā konferencē Jūrmalā IC Network, kuras sadarbības partneris ir arī Vecpiebalgas novada pašvaldība. Konferencēs laikā mūsu pašvaldība no Norvēģijas partneriem saņēma ielūgumu piedalīties futbola turnīrā, kas risināsies no 2012.gada 4. līdz 6.maijam. Uz futbola turnīru tiek aicinātas 2 komandas: 10 līdz 12 un 13 līdz 15-gadīgi jaunieši (katrā komandā 7 spēlētāji).

• IC Network projekta ietvaros nākamajā vasarā tiks organizēta starptau-tiska nometne jauniešiem, kurā varēs piedalīties arī mūsu novada jaunieši.

• 9. decembrī novada pašvaldības speciālisti un pagastu pārvalžu vadītāji apmeklēja Pārgaujas novadu – iepazīs ar pašvaldības administratīvo struktūru, ES finansējuma piesaisti un līdzdalību projektos, apskatīja re-konstruētās iestādes un uzņēmumus Stalbē, Straupē un Raiskumā, pabija ZAAO poligonā.

• 12. decembrī notika domes priekšsēdētājas Ellas Frīdvaldes - Ander-sones tikšanās ar SIA MDT Baltic īpašnieku Markus Müller – Feist par investīciju piesaisti Vecpiebalgas novadā un ražošanas uzsākšanu Inešu pagastā „Rudumos” (bijušajā mācītājmuižā) un Kaives pagasta „Tēītēs”.

• 15. decembrī Vecpiebalgas sākumskolas folkloras ansamblis „Baldzē-ni” ar Ziemassvētku apsveikumu viesojās sociālās aprūpes centrā „Dok-torāts”.

• 15. decembrī Inešu pamatskolā notika profesionālās ievirzes izglītības programmas „Vizuāli plastiskā māksla” akreditācija.

• 15. decembrī Vecpiebalgas vidusskolas kolektīvs Ziemassvētku ieska-ņās uz skolu aicināja skolas pensionētos skolotājus.

• 16. decembrī Ella Frīdvalde - Andersone piedalījās sanāksmē, kuras laikā VARAM ministrs E.Sprūdžs pašvaldību vadītājus iepazīstināja ar pamatnostādņēm valstī un Kohēzijas fonda līdzekļu apguves iespējām nā-kamajā gadā.

• 17. decembrī Inešu pilī notika Cēsu rajona lauku partnerības gada no-slēguma pasākums, kurā tika apbalvoti labākie 2011. gada LEADER pro-jekti.

• 17. decembrī Vecpiebalgas pirmsskolā un sākumskolā ar labdarības koncertu ciemojās kristīgās draudzes „Prieka Vēsts” jaunieši, kuri sarūpē-juši 8 ģimenēm pārtikas un apģērba pakas.

• Starpnovadu bioloģijas olimpiādē Priekuļos veiksmīgi startēja Vecpie-balgas vidusskolas audzēkņi: Egita Spirģe (9.kl.) – 3.vieta., Žanete Zom-mere (11.e) 2. vieta. Skolēnus olimpiādei gatavoja bioloģijas skolotāja Agita Bērziņa.

• Vecpiebalgas vidusskolas 10.-12. klašu skolēni decembrī pabija mācī-bu ekskursijā Rīgā. Skolēni apmeklēja Rīgas Brāļu kapus, O. Vācieša mu-zeju un skatījās Latvijas Nacionālā teātra izrādi „Latgola.lv”. Braucienу organizēja latviešu valodas skolotāja Ilona Strelkova.

• Vecpiebalgas vidusskolā notika Labdarības brīdis. Skolēnu saziēdotie pārtikas produkti un līdzekļi pirms Ziemassvētkiem tika nogādāti Vecpie-balgas vientuļiem pensionāriem.

9. decembrī pie novada pašvaldības administratīvā centra Ziemassvētku rūķis kopā ar speciālistiem un domes priekšsēdētāju iededza svētku eglī.

Lāsma Aļeksēja gūst panākumus LLU EF studentu konferencē

Skaidrojot Vecpiebalgas novada budžetu un attīstības perspektīvas, novadniece Lāsma Aļeksēja žūrijas vērtējumā ieguvusi otro vietu Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ekonomikas fakultātes zinātniskajā konferencē „Finanšu aktualitātes Latvijā un pasaulē”. 2.kursa studente L.Aļeksēja pētījumā par Vecpiebalgas novada budžetu un attīstības perspektīvām skaidroja novada vēsturi un apvienošanās, demogrāfiskos un attīstības rādītājus, kā arī akcentēja, ka Vecpiebalgā lielākos tēriņus pašvaldība izdod tieši izglītībā – sešu izglītības iestāžu uzturēšanā. Pētījuma autore ieteica Vecpiebalgas novadam attīstīt tūrisma nozari, zivsaimniecību, mežsaimniecību un augļkopību, ražojot produktus ar pievienoto vērtību, kā arī novadā izveidot biznesa inkubatoru jauno uzņēmumu atbalstam, tā uzlabojot ekonomisko situāciju un nodrošinot gaidāmo kredītmaksājumu segšanu.

No 2012. gada janvāra vidus tiks atvērta jauna Eiropas Sociālā fonda programma nodarbinātības veicināšanai „Algoti pagaidu sabiedriskie darbi”, tās darbība paredzēta 2012.-2013.gadam.

Programmas kopējais finansējums ir 14,1 milj. Ls, kopējais iesaistīto bezdarbnieku skaits valstī – 29 733 (iepriekšējā programmā „Darba praktizēšana ar stipendiju pašvaldībās” bija iesaistīti 114 627 cilvēki un finansējums bija 54,3 milj. Ls).

Programmas mērķis: Aktivizēt bezdarbniekus, kuri ir nokļuvuši visnelabvēlīgākajā situācijā (bez iztikas līdzekļiem, ilgstoši bez darba), nodrošinot tiem iespēju uzturēt darba prasmes un iegūt sev iztikas līdzekļus.

Atbalstāmie darba veidi: darba veidi, kas sniedz sabiedrisko labumu, ārpus uzņēmējdarbības pašvaldībās un nevalstiskajās organizācijās, pie kam darba īstenošanas vietai jābūt izveidotai no jauna vai

tajā vismaz 4 mēnešus pirms bezdarbnieka dalības nedrīkst būt nodarbināta cita persona, kā arī bezdarbnieks nav ticis nodarbināts šajā darbavietā pēdējo 12 mēnešu laikā pirms iesaistes pasākumā.

Atlases kritēriji dalībai programmā: 1) pretendents nesaņem bezdarbnieka (b/d) pabalstu (75% no reģistrētajiem b/d); 2) pretendents ir ilgstošais bezdarbnieks, kas reģistrējies NVA ilgāk nekā 6 mēnešus (68% no b/d). Pašvaldība atbilstoši NVA iesniegtajiem b/d sarakstiem iesaista b/d algoto pagaidu sabiedrisko darbu veikšanā saskaņā ar pašvaldības saistošajos noteikumos minēto prioritāro b/d iesaistes kārtību vai rindas kārtībā, ja pašvaldībā šādi noteikumi nav izstrādāti.

Bezdarbniekiem nodrošinātā atlīdzība: 100.- LVL mēnesī par 8 stundu darba dienu un 5 dienu darba nedēļu, kam papildus tiks maksāta arī pensiju apdrošināšanas daļa 10.- LVL, bruto 110.- LVL. Papildus tam vēl bezdarbniekiem

projekta ietvaros ir paredzēta iespēja veikt obligātās veselības pārbaudes un apdrošināšanu nelaimes gadījumiem. Tāpat bezdarbniekam pēc viņa vēlēšanās ne vairāk kā divas reizes mēnesī ir iespēja saņemt apmaksātu brīvu dienu:

- dalībai individuālajā darba meklēšanas plānā noteiktajā pasākumā, piemēram, konkurētspējas paaugstināšanas pasākumos;

- dalībai darba pārrunās (b/d iesniedz NVA darba devēja apliecinājumu par dalību darba pārrunās).

Saskaņā ar projektā paredzēto bezdarbnieku kvotu kopējais nodarbināto cilvēku skaits visā vēsturiskajā Cēsu rajonā 2012. gadā būs 178 bezdarbnieki, kas ir aptuveni 5 reizes mazāk, nekā tika nodarbināti vecajā „Darba praktizēšanas ar stipendiju pašvaldībās” programmā.

Atskatoties uz iepriekšējo laiku, varu ar gandarījumu secināt, ka divu gadu laikā Vecpiebalgas novadā iespēju piedalīties nodarbinātības programmā izmantoja 534 cil-

vēki (no Cēsu NVA 2530 vietām).

Turpmāk ikdienā daudz vairāk būs atkarīgs no mūsu pašu izdomas un ieinteresētības savas dzīves sakārtošanā, katra paša iniciatīvas un vēlmes uzlabot savu dzīvi. Ne valsts, ne Sociālais dienests nevar cilvēku vietā veidot viņu ikdienu, nodrošināt ar darbu un iztikas līdzekļiem. Mēs varam tikai palīdzēt, atbalstot darbīgus un aktīvus cilvēkus. Ja cilvēkam nav vēlmes pašam savā vai savas ģimenes labā piepūlēties, arī mēs esam bezspēcīgi viņa dzīvē ko mainīt vai uzlabot.

Ziemassvētki ir sapņu un brīnumu piepildīšanās laiks. Tāpēc domāsim labas domas, atcerēsimies, ka katrs pats esam savas laimes kalējs, sapratīsim, ka arī grūtā brīdī blakus ir līdzcilvēki, kas sniegs palīdzīgu roku. Visiem novada cilvēkiem novēlu veiksmīgu, darbīgu un panākumiem bagātu jauno gadu!

Sociālā dienesta vadītāja
Anita Kamerāde

PASĀKUMI, SARĪKOJUMI

Skan jau Ziemassvētku zvani!

Klāt klusais pārdomu laiks. Citu pēc citas iededzam svecītes Adventa vainagā. Uz pirmās svecītes iedegšanu novada pensionāri pulcējās Vecpiebalgas kultūras namā. Šī pensionāru kopā sanākšana izvērtusies par tradīciju vairāku gadu garumā, to atbalsta novada dome un visus laipni sagaida kultūras nama saimniece Zigrīda. Lai arī laiks 27. novembrī bija lietains un no sniega baltuma ne vēsts, kultūras namā valdīja sirsniņa un siltums. Pensionārus uzrunāja domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde - Andersone, koncertu sniedza pašdarbnieki un skolas bērni, kas mums, pensionāriem, ir īpaši patīkami un mīļi. Visu pensionāru sirdis un kājas izdancināja Igaņu ģimene no Gaigalavas, kuri jau iepazīti no šova „Dziedošās ģimenes”. No muzikāliem plūstošā labestība un enerģija neatstāja nevienu vienaldzīgu un saīguši, dejojām un dziedājām līdz vēlai pēcpusdienai.

Tuvojas gada nogale un gribas nokārtot visus parādus, gribas kaut domās apciemot visus mīļos un labos cilvēkus. Paldies kultūras nama saimei – Zigrīdai, Māritei un Lailai, kuras vienmēr rūpējas, lai mēs namā justos ērti un omulīgi. Paldies novada domei par atsaucību un atbalstu, ka neesat lepnī un atrodat laiku, lai satiktos ar sava novada vecāudīm. „Pīlādžiša” īpašs paldies mūsu vadītājai Ievīnai, kuras darbošanos pašvaldībā jau ir novērtējusi, bet mēs vēlamies „apbalvot” arī Ievīnas dzīvesbiedru Jāni Eduardu un meitu Santu ar ģimeni, jo diezin vai bez viņu atbalsta mūsu vadītājai pietiktu spēka un enerģijas.

Domāsim tikai labas domas! Beidzot esam sagaidījuši arī sniega baltumu. Gaišus Ziemassvētkus, veselību un izturību Jaunajā gadā!

„Pīlādžiša” saimes vārdā –
Laima Teriška

Vēl es varu priecāties un mīlēt,
Vēl es varu zvaigznēs zīlēt,
Vēl es varu priecāties un deļot,
Saulei pretī mūžu ejot.

„Juveris” jubileju sagaidot

45 – vai tas ir daudz vai maz?

17. decembrī savu 45. dzimšanas dienu svinēja Dzērbenes deju kolektīvs „Juveris”. 1966. gadā Dzērbenes kultūras nama vadītājs Ints Kaķītis kopā ar Ivaru Zukuli un ciema padomes priekšsēdētāju Helēnu Ozolu deva svētību deju kolektīva dibināšanai, nodēvējot to par „Juveri”. 23 gadus kolektīva vadītāja bija Alma Štāla (1966.-1989.g.). Viņa bija prasīga un stingra skolotāja, kura ļoti rūpējās, lai „Juvera” dejuotāju solis vienmēr būtu ritmisks un raits. 1990. gada deju sezona Dzērbenē iesākās ar jauna vadītāja ienākšanu kolektīvā – Ivars Siliņš „Juveri” skoloja

deviņus gadus. No 1999. gada līdz šodienai kopā ar mums ir talantīgs un radošais Uldis Blīgzna.

Ar „Juvera” dejuotājiem kopā ir strādājuši daudzi lieliski koncertmeistari: Dina Eglīte, Tālis Narvils, Baiba Baltiņa, Andris Sakss, Astra Piruška, Laura Grīnberga. Pēdējos gados par muzikālo pavadījumu rūpējas Ausma Kašanova.

Kur gan šajos gados nav būts! Gan pašu novada svētkos, gan kaimiņu novadā. Dziesmu un deju svētkos, Siguldā, Salacgrīvā Limbažos, Madonā, Elejā, Kuldīgā. Un kur vēl braucieni uz ārzemēm – Dāniju un Taivānu!

Mums ir daudz draugu, tāpēc arī šajos svētkos viņi bija kopā ar mums. Ciemos ieradās Siguldas „Sidrabdancis”, Limbažu „Sagša”, Straupes „Munsturis”, Cēsu „Dzirnas”, Vecpiebalgas „Mudurainis”, Taurenē „Trakais Augusts” un „Pavasara sapņi”.

Jubilejas sarīkojumā kopā ar tagadējiem „Juvera” dalībniekiem uz skatuves kāpa un svētku veidošanā piedalījās arī bijušie dejuotāji: Marija Grīnberga, Līgita Ridūze, Astra Modriņa, Jānis Keišs, Gunārs Ignatjevs, Limānija Migliniece, Anatolija Batņa un vispriedzējušākais dejuotājs Jevgēnijs Frančenko jeb kā mēs viņu saucam – Eižens. Limānija un Eižens „Juveri” ir nodejojuši vairāk nekā 25 gadus! Vēl jāpiemin dejuotāji: Dagmāra Ruķe, Rasma un Pēteris Lipski, Jānis Balodis, Antons Tučs, Dzidra Leja, Lilita Tēts, Ināra un Rūdolfs Lapsas, Līgita Ridūze, Marija Grīnberga, kuri deju kolektīvā aizvadījuši vairāk par 15 gadiem.

Mēs ballējām līdz rīta gaiļiem! Bija jauki apzināties, ka tavs deju kolektīvs piedzīvojis ļoti skaistus gadus.

Paldies visiem, kuri mūs atcerējās un sveica jubilejā! Liels paldies Uldim par pacietību un izturību, paldies Dacei, paldies Ievai! Liels paldies mājasmātei Gintai!

Deju kolektīva „Juveris” vārdā –
Baiba Butka

Spoku stāstu un zīmējumu konkurss noslēdzies

Oktobra beigās noslēdzās spoku stāstu un zīmējumu konkurss „Paralēlā pasaule” novada skolēniem, ko rīkoja Dzērbenes tautas nams sadarbībā ar bibliotēku. Jāsaka, ka aktivitāte bija patiešām liela – tika iesniegti vairāk nekā 60 darbi. Lai visus izlasītu, žūrijai bija krietni jāpastrādā. Beidzot ir apkopot arī rezultāti.

„Zelta spalvas” titulu iegūst **Adrija Žagare** no Vecpiebalgas, bet „Zelta ota” – **Ilonai Skarbauskai** no Taurenē.

Žūrijas atzinību par zīmējumiem ieguva: Diāna Vītoļa (Dzērbene), Marta Šmite (Dzērbene), Roze Aukšmukste (Dzērbene), Reinis Ozolants (Taurene), Edijs Pacēvičs (Taurene), Amanda Kanapacka (Vecpiebalga).

Žūrijas atzinību par spoku stāstiem ieguva: Sanija Daniela Vītoļa (Dzērbene), Lelde Kristiāna Vozņesenska (Ineši), Artūrs Kalvāns (Taurene), Lāsma Kristiāna Kārklīņa (Taurene), Loreta Ločmele (Vecpiebalga), Elizabete Kate An-

tone (Vecpiebalga), Evelīna Jonina, Sintija Igaune (Vecpiebalga), Ingus Pētersons (Vecpiebalga), Kitija Paeģlīte (Vecpiebalga), Līva Brauere (Vecpiebalga), Mārtiņš Arājs (Vecpiebalga).

Visi žūrijas uzmanību izpelnījušies bērni balvā saņems grāmatas, kuras tiks nogādātas uz skolām.

Tiksimies nākamajā stāstu un zīmējumu konkursā!

Veiksmīgu Jauno gadu!

Daina Šmite,
Dzērbenes tautas nama vadītāja

Kāds bijis aizejošais un kas sagaida nākamajā gadā? Pensionāriem ir, ko pārrunāt ar domes vadītāju Ellu Frīdvaldi - Andersoni

Trāpīts mērķī!

Šautriņu mešana, ko pasaulē pazīst ar nosaukumu „darts”, ir sportiska izklaide, kas rosina sacensības garu, spēlējot gan vienatnē, gan ģimenes lokā, gan kopā ar domubiedriem. Tā ir kļuvusi par iecienītu atpūtas veidu arī vairākiem mūsu novada iedzīvotājiem, piemēram, inešnieki Avelīna un Ilgvars Lāči jau vairākus gadus ar lieliskiem panākumiem startē Latvijas dartistu mačos, izvirzoties līderos. Avelīna atzīst: „Šautriņu mešana ir ideāla izklaide, kurā nav ne vecuma, ne dzimuma ierobežojuma, viss ir atkarīgs no cilvēka vēlmies un spējas koncentrēties un precizitātes mākslas, kur viss tiek pakļauts tikai vienai domai: es un mērķis!”

Rudens pusē sasparojās arī šautriņu mešanas entuziasti mūsu novadā. Pirmie divi mači jau ir notikuši. Pirmajā – iepazīšanās reizē – dartisti uzvaras laurus nedalīja. Taču otrais turnīrs izvērtās gana nopietns – dalībnieki tika sadalīti

divās grupās: iesācēji un pieredzējušie šautriņmetēji. Spraigās cīņās tika noskaidroti uzvarētāji. Pieredzējušu dartistu grupā triumfēja Ilgvars Lācis, 2.vietu ieguva Zanda Jurkāne, pārspējot Aināru Gulbi no Cēsīm, kuram godpilnā 3.vieta. Iesācēju grupā veiksmīgākie izrādījās: Vitālijs Duša, Kārlis Apalups un Jānis Daļeckis. Turnīru organizators Ilgvars Lācis aicina jau esošajam šautriņmetēju pulkam pievienoties jaunus dalībniekus: „Pieredzes un iemaņu trūkums nav šķērslis, visu var apgūt un iemācīties. Tie, kuri vēl neuzdrošinās mēģināt, var atnākt un pavērot mūsu mačus. Varbūt iepatikas? Vecpiebalgas turnīri notiek kafējnīcas „Ūdensroze” telpās. Esam ļoti pateicīgi kafējnīcas īpašniekiem par atbalstu un kolektīvam par viesmīlību. **Nākamais šautriņmešanas turnīrs notiks 25. decembrī plkst. 18.00.** Interesentus lūdzu zvanīt uz tālruni 29183803.”

BMX gada noslēguma pasākums Vecpiebalgā

PROJEKTU LĪDZFINANŠĒ
EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS LAUKSAIMNIECĪBAS FONDS LAUKU ATTĪSTĪBAI
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS

Ir aizvadīta atkal viena BMX sezona, kas sporta klubam „Vecpiebalga” ir bijusi gana veiksmīga – esam ieguvuši godalgotas vietas ne tikai Latvijā un Baltijā, bet arī Eiropā un pasaulē. Un šogad mums, sporta klubam „Vecpiebalga”, bija tas gods uzņemt viesus uz BMX gada noslēguma balli pie sevis Vecpiebalgā. Pasākuma dalībnieki bija atbraukuši no Baltkrievijas, Igaunijas, Lietuvas un no citām Latvijas pilsētām, kopā mēs šai vakarā pulcējāmies ap 270 cilvēkiem.

Paldies mūsu kluba prezidentam Sandim Kārklīnam un kluba biedrei Gintai Babrei par uzņemšanu organizēt šo pasākumu, kas bija ļoti gaišs, sirsnīgs un mīļš. Paldies visiem amatiermākslas kolektīviem, mūzikas skolai un vakara vadītājam, kas šo pasākumu padarīja vēl muzikālāku un krāšņāku. Paldies sporta kluba „Vecpiebalga” BMX braucējiem par skaistajiem priekš-

nesumiem. Par silto un sirsnīgo uzņemšanu saņēmām ļoti daudz labu atsauksmju no citiem klubiem. Paldies par šī pasākuma balvu fonda sponsoriem no SIA „Piebalgas alus” un mūsu fotogrāfam Mārim Buholcam.

Ne tikai ar šo notikumu mēs kļūstam atpazīstami lielajā BMX vēsturē, bet varam arī lepoties, ka esam paveikuši lielu darbu – uzcēluši paši savu BMX trasi Vecpiebalgā un tuvojamies 1. kārtas darbu noslēgumam. Esam ļoti pateicīgi mūsu sponsoriem un atbalstītājiem: Vecpiebalgas novada domei, uzņēmējiem – Andim Dzenim un viņa komandai, Jānim Freimanim, Valdim Cīrulim, Armīnam Birstiņam, Didzim Amoliņam, arhitektam Dainim Andersonam, Cēsu rajona lauku partnerībai un tās valdes priekšsēdētājam Mārim Cīrulim, mūsu kluba biedram Raitim Glāzeram, Ziemeļvidzemes RLP valsts

atbalsta, zivsaimniecības un LEADER pasākumu daļai, Ilmāram Kuzmanim, jo bez viņu atbalsta mēs nebūtu tik tālu tikuši. Paldies visiem mūsu atbalstītājiem, kas piedalījās talkās un savu brīvo laiku sestdienās un svētdienās pavadīja, strādājot trasē: Uldim Babrim, Andrim Steļmačenokam, Zintim Kārklīnam, Mārtiņam Berķim, Tomam Vīlipam, Aigaram Odziņam, Ritvaram Ķepītim, Edgaram Avenam, Kristapam Alksnim un mūsu kluba trenerim Intaram Bitītim.

Trases celtniecību atbalstīja arī Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) piešķirtais finansējums Lauku attīstības programmas (LAP) pasākuma „Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā” ietvaros. Šī projekta rezultātā iegādājāmies BMX starta barjeru, izbruģējām starta laukumu, uzcēlām skatu/skatītāju torni un uzcēlām sētu – nožogojumu.

Larisa Kārklīņa

PASĀKUMI, SARĪKOJUMI

Pie mums viesos rakstniece Māra Cielēna

Skolotāja Vizbulīte Kalniņa (pirmā no labās) un 6. klases skolēni kopā ar rakstnieci M. Cielēnu Vecpiebalgā.

Māras Cielēnas – vairāk nekā 40 grāmatu autore – vārds ir labi pazīstams, viņas pasakas un dzejoļus iemīļojuši gan lieli, gan mazi lasītāji. 2011. gadā Māra Cielēna jau otro reizi saņēma Jāņa Baltvilka balvu bērnu literatūrā. Pirmo reizi rakstniece balvu ieguva 2006. gadā par grāmatu „Nau un Murr”. Šogad M. Cielēnai balva piešķirta par trim šogad un pērn iznākušajiem darbiem – literāro pasaku grāmatām „Princese Aurēlija un kokspoki”, „Deguns debesīs” un dzejoļu grāmatu „Žirafes šalle”.

8. decembrī Māra Cielēna viesojās arī mūsu novadā. Pirmie uz tikšanos ar rakstnieci ieradās skolēni no Vecpiebalgas vidusskolas, pēcpusdienā M. Cielēna viesojās pie Inešu pamatskolas bērniem. Mazie lasītāji sveica rakstnieci, deklamējot dzejoļus un pasakas no viņas sarakstītajām grāmatām, kā arī dāvāja idejas jauniem darbiem zīmējumos. Skolēni ar lielu aizrautību uzdeva sev interesējošus jautājumus par to, kā top grāmatas un

kur rakstniece gūst tik daudz spēka, lai katru uzrakstītu ar tādu atdevi un mīlestību. Sarunā ar skolēniem Inešos un Vecpiebalgā rakstniece atklāja, kā rodas viņas pasakas un dzejoļi, ka tie iesākumā dzīvo viņas iztēlē un fantāzijā un tikai pēc tam tie tiek uzrakstīti uz papīra, apkopoti grāmatā un nonāk mūsu grāmatu plauktos, ka dzejoļus un pasakas sākusī rakstīt jau sešu gadu vecumā, tiesa, šie agrīnie darbi tālāk par pašdarinātām grāmatu lapām nav nonākuši. Māra Cielēna visus grāmatu mīļus un zinātkāros apmeklētājus priecēja arī ar fragmentiem no jau izdotajām un topošajām grāmatām un pat lūdza padomu, vai skolēni skaitāmpantos var izrunāt sarežģītus „mēlesmežģus”.

Skolēnu sarunu ar rakstnieci vadīja literārais tēls no M. Cielēnas grāmatas „Ceļojums” lappusēm Ķirrs. Pasākumu organizēja Vecpiebalgas un Inešu pagasta bibliotēkas.

Pasākums notika ar Valsts kultūrkapitāla fonda finansiālu atbalstu.

Dzimšanas dienā

Vienu vakaru nedēļā Vecpiebalgas kultūras namā uz mēģinājumiem pulcējās dāmu deju grupa „Savējās”. Šoruden apritēja jau desmitais gads. Liekas, tāds nieks vien – cilvēkam pusaudža vecums. Bet deju grupai? Jautāju Žannai Otersonei, kura kolektīvu no dibināšanas ir aizvadījusi līdz jubilejai: „Tā bija viena no Zigrīdas *fiksajām* idejām, kuru viņa bija noskatījusi pieredzes braucienā Igaunijā. Tolaik tuvākā un tālākā apkārtnē šādu modes deju grupu vēl nebija. Uz mēģinājumiem sākumā pulcējās 20 dejtgrībētājas, kas kāri tvēra katru manu vārdu un cītīgi mēģināja atkārtot soļus. Bet pirmo uzstāšanos vecpiebaldzēni uzņēma ar milzīgām ovācijām. Tas tiešām bija liels pozitīvs pārsteigums citiem, bet milzīgs pārdzīvojums un uzdrīkstēšanās mums pašām.” Kultūras nama vadītāja Zigrīda Ruicēna piebilst: „Pēc diviem mēnešiem uz skatuves stāvēja tikai 10 meitenes, kurām nesāpēja kājas, kurām pietika drosmes, azarta un izaicinājuma garšas – Līga Adere, Daiga Siliņa, Mārīte Freimane, Ilze Ragozina, Jana Zivtiņa, Ilze Brauna, Dzintra Krieviņa, Vineta Tunte, Lāsma Dūmiņa un Žanna, kura gan nekad nebija plānojusi dejojot, bet tikai mācīt.” Pirmā grupas uzstāšanās notika 2002. gada 15. martā iestāžu – uzņēmumu balī, kad „Savējās” atrādīja plašākai publikai trīs atšķirīgas dejas. Tērpus vālsim Jana gādāja no Valmieras teātra, otrā dejā uz skatuves kāpa dāmas solīdos uzvalkos. Bet trešā? Vai kāds vēl atceras ādas apģērbā tērtās stilīgās dejtājas?

Dejojot uz nebēdu, „Savējās” uz skatuves jau aizvadījušas 10 interesantus, radošiem meklējumiem bagātus gadus. Tiesa gan, nedaudz pamainījies ir kolektīva sastāvs – no pirmsākumiem grupā dejo vien Vineta Tunte. Tomēr radošumu, azartu un izaicinājumu ir pārņēmušas arī jaunpienācējas.

Neviens koncerts, laulību ceremonija vai sarīkojums Vecpiebalgas pagastā nav iedomājams bez ansambļa „Lūnas” muzikālā snieguma. Ir 2001. gada Ziemassvētku laiks...

Vecpiebalgas kultūras namā notiek koncerts, kurā skatītāju atzinību izpelnās nesen dibinātā vokālā ansambļa (nosaukums „Lūna” tiek piedomāts vēlāk) dziedātā dziesma ar K. Skalbes vārdiem „Ārā sīvi sala”. Kolektīva muzikālā vadītāja Agrita Eškina ir uzminējusi – vecpiebaldzēniem ļoti *iet pie sirds* Rigondas Prīses, Ilonas Muižnieces, Agitas Šulcas un Ināras Slavēnas sniegums. Vairākus gadus „Lūnas” ir kopā ar

Marinu Kājiņu, neilgu brīdi ansamblī pavadīja Solvita Uljāne, Gunta Kaklutiņa, Kristīne Hāna. „Laika pārbaude” neiet secen arī ansamblim – gadu gaitā mainās ansambļa dalībnieces, taču kodols – Agrita, Ilona, Rigonda – paliek. Vecpiebaldzēni jau ir pieraduši, ka „Lūnas” kā muzikāls akcents tiek iekļauts amatiereteātra „Sumaisītis” izrādēs. Katra ansambļa uzstāšanās ir kā svētki.

Daudz laimes dzimšanas dienā!

„Lūnas” jubileju sagaidot. 1. rindā no kreisās: R.Pētersone, R. Prīse; 2. rindā: A.Engere, L.Dūmiņa, A.Eškina, Dz.Krieviņa, I.Muižniece.

„Savējās” pēc desmit gadiem. 1. rindā no kreisās: D. Šatrovska, Ž.Otersone; 2. rindā: B. Jēriņa, I.Strelkova, M. Zemgale, A.Bērziņa; 3. rindā: V.Tunte, A.Eškina, S.Upeniece.

SKOLU ZIŅAS

“GADS IR BALTS NO ABIEM GALIEM, BET PA VIDU ZAĻŠ”

Ritot gada pēdējām dienām,
pasaule gaišākos svētkus gaida.
Vienalga –
ar vai bez sniega –
tie klauvē pie Tava un mana laika...
(M. Svīķe)

Cauri ikdienai un svētkiem

No kreisās: Kalvis Kalniņš, Kristīne Melke, Mārcis Bērziņš

Skolu darbā aizvadīts pirmais mācību pusgads. Skujenes pamatskolā to Zinību dienā ieskandināja dziesminieks Uldis Kākulis, sveicot ar savu brīnišķīgo dziedāšanu gan skolas saimi, gan bērnu vecākus un viesus.

Pirmajā klasē mācības uzsāka 7 pirmklasnieki, kurus skolas saimē ievadīja devītie. Pirmsskolas grupu šajā mācību gadā kopumā apmeklē 22 izglītojamie, pamatskolas klasēs mācās 55 skolēni.

Septembrī visas klases devās pārgājienos, iepazīstot savu pagastu dabas un novada kultūrvēsturiskos objektus. Zemkopības ministrijas Atzinības rakstus par piedalīšanos konkursā Latvijās skolēniem „Mūsu mazais pārgājiens”, saņēma pārgājienu apraksti „Meža mātes bagātības” (2./3. kl.) un „Ko mežs dod cilvēkam” (7.kl.).

6. un 9. klašu kolektīvi 23. septembrī piedalījās nacionālo partizānu piemiņas pasākumā Sērmūkšos, 8. klasi 10. septembrī pārgājiens aizveda uz Vecpiebalgas „Vēveriem”, kur norisinājās Maizes diena.

Septembris ir arī ekskursiju mēnesis un šajā mācību gadā mūsu pirmsskolas un sākumskolas skolēni brauca ekskursijā uz Vestieni, lai apmeklētu Meža apmācību centru „Palkalnieši” un iesaistītos meža izziņas

programmā „Notikumi Vilku kalnā”. Ķirsona muižā Gaiziņkalna tuvumā mūsu grupa ieturēja kopīgas pusdienas, visi uzkāpa Gaiziņā un drosmīgākie bērni ļāvās skrējienam lejup no kalna. Vestienas pagasta „Aparēnos” bija iespēja apskatīt mājuputnu kolekciju, uzdot saimniecei jautājumus par netradicionālo saimniekošanu.

5. - 9. klases skolēni devās ekskursijā uz Rīgu, kur apmeklēja Okupācijas muzeju, Zaķusalas televīzijas torni un Latvijas televīziju. Skolēni pa Akmens tiltu no Pārdaugavas uz Vecrīgu devās kājām, pastaigājās pa Vecrīgas šaurajām ieliņām...

Septembra beigās skolā atzīmējam Miķeļa dienu, organizējot ražas un ziedu izstādi, saistot laika vērojumus ar ticējumiem.

Oktobrī jau mācību darbs rit pilnā sparā, tuvojas rudens brīvdienas, tomēr arī šajā mēnesī bijušas ārpusstundu aktivitātes, organizējot klašu pēcpusdienas (1., 2., 3., 5. un 7.kl.) un izbraukumu uz Leļļu teātra izrādi Cēsīs (4.kl.).

Oktobrī tika ievēlēta skolēnu pašpārvalde un sadalīti amati, kā arī plānots un uzsākts darbs. Pašpārvaldes prezidente – Inese Bondare (9.kl.), vietnieks Miks Jānis Olte (6.kl.), locekļi Mairita Masaļska, Iluta Zeile (9.kl.), Kristaps Bormanis, Kaspars Eglītis, Sandijs Sautiņš (8.kl.), Kristers Bormanis, Rita Ozola (7.kl.), Patrīcija Plešakova (6.kl.).

Rudens krosa sacensībās Pipariņos mūsu skolu pārstāvēja Jurgis Jevstignejevs, Maija Miķelsone (4.kl.), Atis Eglītis, Rodrigo Stivriņš (5.kl.), Līva Ragozina (6.kl.), Mareks Doniņš, Dāvis Klaniņš (7.kl.), Inese Bondare (9.kl.).

Novembra sākumā klašu grupām tika organizētas pirmās palīdzības teorētiskās un praktiskās nodarbības, ko vadīja medicīnas māsa Līvija Barānova.

Novembris ir svētku mēnesis.

Mārtiņos skolā organizējam Mārtiņdienas tirgu, kurā ikviens varēja pārdot un pirkt pašgatavotus kārumus un pašu audzētas veltes.

Sagaidot Lāčplēša dienu, Vecpiebalgas vidusskola organizēja „Spēka vīru cīņas”, kurās piedalījās Kristaps Bormanis, Atis un Kaspars Eglīši un Mareks Doniņš.

Taurenes pamatskolā lekciju par Latvijas Republikas neatkarības atgūšanu noklausījās arī mūsu skolas 9. klases skolēni.

Šajā mācību gadā skolā darbojas interešu izglītības pulciņi. Tautisko deju un mūzikas pulciņā skolēni gatavo priekšnesumus.

Valsts svētku priekšvakarā uz skolu aicinājām vecākus, notika svinīga vecāku sanāksme, pēc tās – svētku koncerts „Daudz laimes, Latvija!”

Decembris arī mūsu skolas dzīvē ir saspringts mēnesis, kad mācību darbs mijas ar gatavošanos Ziemassvētkiem. 20. decembrī skolā notika dzejas runātāju konkursi pa klašu grupām. 1. - 5. klasei „Ziemassvētkus gaidot”, bet 6. - 9. klasei „Zimņijson” („Ziemas sapnis”), kurā skolēni runās dzeju krievu valodā.

Pēc tradīcijas Ziemassvētkus svinēsim kopā ar skolēnu vecākiem un vecvecākiem – šogad 22. decembrī. 17.00 sāksies svētku koncerts, bet vakara gaitā ciemos ar dāvanu maisiem nāks arī Ziemassvētku vecītis un Rūķis, lai iepriecinātu katra bērna sirsniņu.

Tuvojas gada visīsākā diena un garākā nakts. Cerams, ka iedūksies sniega dzirnas un pasauli pārklās tīra sniega sega. Gaisma uzvarēs tumsu kā dabā, tā mūsu sirdīs un prātos! Mūsu skolas saime vēl gaišus un priecīgus Ziemassvētkus visiem novada ļaudīm! Mieru un mīlestību 2012. gadā!

Valda Miķelsone, Skujenes pamatskolas skolotāja, direktores vietniece ārpusklases darbā.

Ziemassvētkus gaidot

Decembra debesis ir tik pelēkas un smagas, ka liekas, tūlīt zemei uzkrītīs balts, pūkains sniedziņš. Tas tiek gaidīts kā glābiņš no rudens tumsas, bet vētras un lieti trauslo baltumu padara gluži nepievilcīgu. Tā vai citādi, tomēr no pagājušā gada ledū kaltajiem Ziemassvētkiem cauri dziļiem sniegiem un saliem, cauri ziediem, vasaras svelmei un rudens krāšņumam ir atkal klāt Ziemassvētki.

Tie ir svētki, kurus gaida ikviens, kuri nes gada gaitu uz gaismu un pavasari, kuri sola eglītes svinēšanu un, protams, cerību uz dāvanām. Svētki ir arī brīdis, kad varam pavērtēt, cik gatavi esam balvu saņemšanai un svētku svinēšanai.

Skolas gadā pirmssvētku laiks ir ļoti saspringts. Jācenšas gūt labākus rezultātus mācībās un jāpoš skola svētku nedēļai. Tas ir pirmā mācību semestra noslēgums. Gandrīz puse mācību gada ir pieveikta un var atskatīties uz paveikto. Daudzi un dažādi padarītie darbi sniedz patiesu gandarījumu. Veiksminieku sarakstu droši

vien papildinās 1.klase, bet sekmības zemākais gals, izskatās, ka būs krietni sarucis un par to var tikai priecāties.

Pirmajā semestrī ir gūti atzīstami panākumi vēstures, literatūras un matemātikas konkursos. Tos kaldinājušas ir Justīne un Rēzija Laumanes, Līva un Annija Ņizinas, Amanda Karaļuka, Elīza Katlapa. Vairāki skolēni sevi apliecinājuši arī sportā – Elīza Katlapa orientēšanās sportā un Kristaps Baltiņš motosportā.

Sekmīgi pamatskolas klases turpina cīnīties Zvaigžņu klasē, rit Mammadaba konkurss, iesniegti pētnieciskie un radošie darbi ZAAO konkursos, 7.klase turpinās cīņu pusfinālā „Gribu būt mobils”, tiek strādāti vides projekti. Iespēju ir daudz, un tas viss prasa darbu. Aiz katra panākuma ir veiksmīga un neatlaidīga skolotāja un skolēna sadarbība, kas vainagojusies ar labi padarītu darbu un gandarījumu par to.

Ziemassvētki ir gaišais pateicības laiks. Paldies visiem Dzērbenes vidusskolas pedagogiem un darbinie-

kiem, kas ar ikdienas darbu ir nodrošinājuši veiksmīgu skolas dzīvi. Paldies visiem skolēniem, kas ar apzinīgu mācību un ārpusstundu darbu ir pilnveidojuši paši sevi un darījuši godu skolai. Paldies vecākiem, kas nenogurstoši ir rūpējušies par savu bērnu izaugsmi un radījuši pozitīvu piemēru arī citiem. Paldies visiem, kas ar savu dzīves gudrību un optimismu ir veicinājuši sadarbību un darījuši pasauli labāku.

Lai stariņš Ziemassvētku gaišuma arī tiem, kas cītīgi ir ļaunu sējuši gan savu bērnu dvēselēs, gan sabiedrībā. Galu galā – Ziemassvētki ir atklāsmes un piedošanas laiks, un Dieva pasaule ir tik dažāda, ka katram sava laime tiek.

Ar gaišām domām un labiem darbiem sagaidīsim un pavadīsim Ziemassvētkus un Jauno gadu. Ticēsim labajam cilvēkos un dzīvē, vienmēr cerēsim uz gaismu pat tumšākajos brīžos, dalīsimies mīlestībā ar saviem tuviniekiem un līdzcilvēkiem!

Priecīgus un gaišus Ziemassvētkus!
Marija Grīnberga,
Dzērbenes vidusskolas direktore

Mūsu atradumi un meklējumi gadu mijā

*Ir dīvaina sajūta šajā brīdī,
Kad satiekas gadi uz īsu mirkli.*

Vecpiebalgas vidusskolas Adventes vainagā jau aizdegas 4 sveces. Klāt Ziemassvētki. Teju, teju tuvojas gadu mija. Šie baltie svētki ar prieku mirdzumu bērnu acīs ļauj mirkli apstāties, lai ieklausītos sevī, lai pasapņotu, lai izvērtētu visa gada gājumu.

Esam veiksmīgi pabeiguši mācību gada pirmo semestri. Kādam tas bijis pats pirmais, bet mums, divpadsmitajiem, diemžēl pēdējais. Sirdī veselīgs pirmssvētku satraukums un neziņa par gaidāmajiem eksāmeniem. Vai jūnijā 57. izlaiduma 42 absolventu sejas rotāsies smaidis, apņēmība, gandarījums par paveikto?

Everita Eizentāle dalās pārdomās par izjūtām 1. septembrī: „Mani pārņēma gandarījums, kad skolas saimē ievadījām 20 mazos, brašos pirmklasniekus. Esam vecākie skolā, tātad paraugs jaunāko klašu skolēniem. Uz ķipariem noraugos ar dzīvesprieku pilnu skatienu un tajā pat laikā man ir skumji, ka esmu izaugusi un bērnības laiks jau ir aiz muguras. Skolas pagalmā svinīgi izskanēja mūsu tradicionālā, kopīgā dēvīze: „Kā soli persi, tā ceļu veiksi.” (R. Kaudzīte)

Lepni varam saukt skolu par savējo. **Agris Kuzmans** vērtē: „Ar Vecpiebalgas vidusskolu varu lepoties. Nesen renovētā sporta zāle, modernizētie dabaszinātnu, piedalīšanās starptautiskajos projektos, izkopātā mākslinieciskā pašdarbība ir virziens uz izaugsmi un attīstību. Nekad nebūtu domājis, ka deļošu skolas deju kolektīvā, dziedāšu zēnu ansamblī, debatēšu, spēlēšu teātrī, deklamēšu dzeju. Dzīvotprasmi – to man devusi skola.”

Madara Gasiņa atzīst: „Pozitīvi ir tas, ka skolai ir kopmītne, kur ir padomāts par mājīguma radīšanu un interesantām aktivitātēm, šoruden mani iepriecināja Mārtiņdienas tirdziņš. Ļoti gaidu Žetonvakaru, kurā saņemsim piederības apliecinājumu Vecpiebalgas vidusskolai. Diāna Miesniece visu absolventu vārdā pateicas skolotājiem par pacietību izglītošanā, sapratni un iecietību, piebilstot: „Visus šos gadus esmu apzinājusies, ka skola dod mums brīnišķīgu iespēju attīstīt savus talantus, nemaksājot par to ne santīma.” Skolas parlamenta priekšsēdētājs **Selvijs Ozoliņš** teic: „Skola man ir kļuvusi par otrajām mājām. Tā atgādina mirdzošu pili, kurā ar katru jaunu gadu ielīst arvien spožāka gaisma. Atzinīgi vērtēju skolas senās un ne tik senās tradīcijas, piem., rudens sagaidīšanu, pirmās Adventes sveces aizdegšanas svētbūdi, līdzdalību labdarības pasākumos, atskaite koncertus, Mātes dienas svinības. Priekšā pirmās stipendijas, Skolas parlamenta pārvēlēšanas, godprātīgi darbā jāievada jaunā maiņa. Daudz pūļu ieguldīts, lai par godu Latvijas Republikas proklamēšanas gadadiņai taptu fotogalerija „Labākie mācībās”, tie ir **Silvestrs Pētersons, Andris Brauers, Arta Pipcāne, Rolands Kalniņš, Annija Sniedze**,

Arvis Kaštanovs, Sintija Igaune, Gundars Tomašs, Līva Brauere, Mārtiņš Arājs, Elīna Zivtiņa, Inģus Pētersons, Simona Klodža, Toms Strelkovs, Žanete Zommere, Monta Miesniece, Agris Kuzmans, Kaspars Šveide, Signe Vītoliņa. Uz Ziemassvētkiem top jauna, plaša fotogalerija „Labākie no labākajiem”. 89 skolēni ar nepacietību gaida fotogalerijas atkāšanu, lai ar saviem panākumiem gadu mijas priekšvakarā padīzotos savu vecāku priekšā. Vidusskolēni, saņemot pilngadības apliecības un iegūstot autovadītāja tiesības, apzinās, ka kļuvuši pieauguši un atbildīgi par savu rīcību.”

Absolventiem dzīvesgājumā par skolu atgādinās stiprinājuma vārdi skolotāju veidotajās pilngadības apliecībās: Tavi meklējumi un atradumi, vilšanās un spīts turpināt, darbs un panākumi, cīņa ar sevi un mocīšanās būs Tavi soli vilinošajā pieaugušo pasaulē.”

Kas gaišas dara skolotāju sirdis pirmssvētku laikā? Angļu valodas skolotāja **Velga Jēriņa** uzsver: „Lielākais gandarījums ir apziņa, ka tavš darbs ir kādam vajadzīgs. Aizvadītā gadā, pirmkārt, tā bija iespēja iesaistīt skolēnus un kolēģus starptautiskajā COMENIUS projektā. Bērnu aizrautība braucienā uz Kipru, Poliju, Bulgāriju ļauj aizmirst daudz grūtības un nebūšanas. Otrkārt, neapšaubāmi ir prieks par katru absolventu, kas veiksmīgi nokārtojis 12. klases eksāmenu un var turpināt izglītību izvēlētajā specialitātē (no 56. izlaiduma mācības turpina 90% absolventu).” „Prieks, ka joprojām man patīk tas, ko daru. Vislielākais gandarījums par manu audzināmo 9. klasi – gudri, domājoši jaunieši. Žēl, ka kopā esam pēdējo gadu. Iepriecina, ka lielais dēls Jānis uzsācis studijas RTU, mazais Mārtiņš – skolas gaitas tepat, Vecpiebalgā, Ance veiksmīgi iesaistās skolas dzīves norisēs,” atklāj angļu valodas skolotāja **Daiga Šatrovska**. 5. klases audzinātāja latviešu valodas skolotāja **Vizbulīte Kalniņa** saka: „Interesantāka kļuvusi skolēnu ikdiena, skolas pamatēkā pulcinot skolēnus jau no 4. klases. Esam kļuvuši draudzīgāki, labestīgāki un vienotāki.”

Strādāsim, sadarbosimies, piedalīsimies! Mūsu pašu rokās, lai skolā justos kā mājās.

Tuvu, tuvu Ziemassvētku brīnumam – **TICĪBA, CERĪBA, MĪLESTĪBA**. Klases biedriem, skolas biedriem, vecākiem, novada iedzīvotājiem, novada vadībai **novēlam:**

„Lai ziemas saulgriežu zvaigznes, ikvienam nes debesu gaišumu!
Lai nākamais gads ir bagāts ar labām
domām, darbīgām dienām un priecīgiem atelpas brīžiem!
Lai mūsos mājā un valda godaprāts,
neatlaidīga griba saprasties, paciest un palīdzēt!”

(K. Apškrūma)
Signe Vītoliņa, 12.v kl. skolniece

Četri brāļi

Ziemassvētku pasaka

Sniegs. Lietus. Vējš. Zvaigznes. Eglīte. Ziemassvētki. Gaiss. Veras durvis, un pa tām mūsu skoliņā ienāk četri brāļi mēneši: Septembris, Oktobris, Novembris, Decembris. Katrs nācis ar labiem darbiem, Prieku un Laimi.

Septembris atbrauca ar lieliem ratiem, kuros sēž Ziedu un Dzejas dienas, Miķeļdiena ar tirgošanos un Skolotāju diena. Ratos nemierīgi dīdās Rudens kross un Olimpiskā diena, bet Drošības nedēļa saka: „Esi drošs, bet piesardzīgs!”

Oktobris uz platās un krāsainās cepures atnesis Ražas dienas ar sauli skolas pagalmā un liegām mūzikas skaņām aicinājis uz koncertstundu ar Nacionālās operas mūziķiem. Pie labās rokas viņu balsta policisti: Runcis Rūdis un Bruno Bebrs, lai mums būtu drošāk, kad 5.-9. klašu skolēni dosies mācību ekskursijā, bet aiz kreisās rokas rausta Velosipēdistu sacensības. Bērni saka Oktobrim paldies

par jautri pavadītajām brīvdienām, bet vecāki – par iespēju tikties ar skolotājiem Kontakt dienā.

Novembris sava lielā, pelēkā mēteļa vienā kabatā paslēpis Vecāku kopsapulci „Veselīgs uzturs”, izbraukumu uz muzikālo izrādi „Tāltālā meža varonis”, bet otrā – jautri smīn Mārtiņdienas jampadracis un tirgus. Siltajā azotē ērti iekārtojušies erudīcijas konkurss „Ceļojums pa Latviju” un Latvijas dzimšanas dienas svētki. Azotē sildās arī Lāčplēša dienas lāpu gājiens un sporta spēles zēniem „Puiši kā ozoli!”, un Latvijas Okupācijas muzeja vēstures stunda.

Decembris stāv, trinas un mīņājas pie skolas vārtiem ar smago maisu plecos un noraugās uz iedegtajām Adventa svečēm un mirgojošo egli skolas pagalmā. Viņš noraugās pa skolas logiem, kā skolēni rotā telpas, kā Ziemassvētku darbnīcās gatavo papīru, dāvanas un dāvanu kastītes. De-

Ziemassvētku laiks Taurenē iesākās ar muzikālās Vītolu ģimenes viesošanās mūsu skolā.

cembris ieklausās latviskās Vītolu ģimenes dziesmās un vēro, kā pildās Ziemassvētku pasts ar labajiem vārdiem. Viņš priecīgs un līksms ver skolas durvis un velk no maisa katrai klasei pa eglītei un pa našķim.

Tad naskiem soļiem dodas uz kultūras namu, lai kopā ar skolas saimi pie lielās egles sagaidītu

Ziemassvētku vakaru. Veroties Ziemassvētku zvaigznēs, šajā vakarā saprotam, ka četri brāļi, kas ienāca skolā, katrs sev līdzī nesa dažādas dzīves gudrības un trīs atslēdziņas, ar ko atslēgt ikkatru sirdi – Ticību, Cerību un Mīlestību.

Pasaku stāstīja
Taurenē pamatskolas rūķi

*Ja zvaigznei šonakt jānokrīt,
lai krīt uz delnas manas.
No mīlestības sveces spīd
un kūst no piedošanas.
Nemūžam nesatumsīs galds,
ko apmirdz sveces tikums balts.
(L. Vāczemnieks.)*

Ziemassvētkos mūsu domas kļūst rimtas un prāts – labvēlīgs. Centīsimies saglabāt šo noskaņu sevī pēc iespējas ilgāk! Sakām paldies visiem Taurenē pamatskolas atbalstītājiem un labvēļiem, Skolas atbalsta biedrībai par sadarbību 2011. gadā!

Mīļš paldies no visiem skolēniem Pēterim Šķesteram par gardajiem āboliem!

Vēlam, lai ir kā pārsla katra baltā doma, lai prieks par labi paveiktu darbu spāno jauniem panākumiem! Lai Ziemassvētku gaisma jūsu sirdī, miers un veiksmē Jaunajā gadā!

Taurenē pamatskolas saime

1. semestris Inešu pamatskolā

Adventes vainaga iedegšana Inešu pamatskolā. No kreisās: Marta Cimdīņa, Kāte Kļaviņa un Zane Riekstiņa

Iedegot Engļu egli Inešu pamatskolā, sūtām laba vēlējumu novada ļaudīm, vēlam priecīgu Ziemassvētku un radošu 2012. gadu!

Pie durvīm jau klauvē Ziemassvētki un virtuvēs jūtama piparkūku smarža. 1. semestris Inešu pamatskolā ir noslēdzies. Tas bijis raibs, piedzīvojumiem un pārdzīvojumiem, kā arī dažādām iespējām bagāts.

Jau septembra beigās visa skola devāmies kopīgā ekskursijā uz Tērveti. Ciemojāmies Annas Brigades vasaras mājā, kur iepazīnām rakstnieci tuvāk un apmeklējām Tērvetes dabas parku. Tur sastapām Annas Brigades lugu varoņus, pārbaudījām savas zināšanas par mežu, tā augiem un iemītniekiem, pacienojāmies pie Sila raganiņas un arī Rūķu māmiņas. Septembra pēdējā dienā visā Latvijā bija Olimpiskā diena, tāpēc arī mēs visi kopā aktīvi

vingrojām un dziedot gājām pastaigā pa muižas parku.

Oktobris sākās ar Skolotāju dienu un lielu pārbaudījumu Skolēnu padomei, iejūtoties skolotāju lomā. Kā katru mēnesi bijām aktīvi Kustību dienā, šoreiz gājām kopīgā pastaigā. Mēneša beigās, Labo darbu nedēļas noslēgumā, notika pasākums maziem „Ķipars dara”, to palīdzējām organizēt un arī vadīt mēs, Skolēnu padomes meitenes. Mazie ķipari šajā pasākumā varēja dziedāt, zīmēt, dejot un arī iet rotaļās.

Novembri pavadījām latviskā un patriotiskā noskaņojumā. Tradicionāli Mārtiņdienā mums skolā bija pašiem savs Mārtiņdienas tirdziņš, kurā palutinājām sevi ar dažādiem

našķiem. Lāčplēša dienā, kā katru gadu, arī šoreiz 9. klase organizēja Vīru spēles. Klases centās sevi pierādīt veiklībā un atjautībā. 17. novembra projektā „Radošuma pils Latvijai” klases veidoja savu kalendāru, kā arī papildināja dekoru „Skolas logi”. Projekta izvērtējumā visi kopā skolas zālē dziedājām dziesmas un cienājāmies ar pašu sagādāto svētku mielastu. Savukārt novembra izskaņā noslēdzās konkurss „Es pats”, kurā konkursa dalībnieki plecu pie pleca savus spēkus pārbaudīja sporta, rokdarbu, atjautības, loģikas, datorprasmju un zināšanu uzdevumos.

Decembrī līdz ar pirmo sniegu atnāca arī semestra noslēguma kontroldarbi. Arī šogad mūsu skolas logos ir parādījušies balti tēli, kurus līmējām ar svētku noskaņu sirdī. Kopā ar vecākiem pie skolas esam iedeguši Engļu egli un iekārūši tajā baltus cerību eņģeļus.

Papildus mācību stundām aktīvi iesaistījāmies arī skolas ārpusstundu nodarbībās: tautiskajās dejās, korī, ansamblī „KI-KI”, studijā „Vārds”, studijā „Saulesota”, jautajā ansamblī un studijā „DO-RE-MI”.

1. semestrī Skolēnu padome savus pienākumus ir veikusi labi, esam palīdzējuši organizēt skolas pasākumus, izveidojuši speciālu pastkastīti skolēnu ierosinājumiem un jautājumiem, kā arī apzinīgi veikuši savus ikdienas pienākumus. Iesaistoties Skolēnu padomē, esam uzņēmušies vairāk pienākumu, taču ieguvuši lielu pieredzi, kā organizēt pasākumus, runāt publikas priekšā, veidot afišas utt.

Skola mums sniedz ļoti daudz izglītošanās iespēju, bet ne visas skolēni izmanto. Mēs esam lepnī, ka par savām otrajām mājām varam saukt Inešu pamatskolu.

Jaunajā gadā gaidīsim novada skolu pārstāvjus tikšanās reizē pie mums!

Marta Cimdīņa, Inešu pamatskolas 8. klases skolniece

Mūsu laiks skrien. Kersim?

Laiks – sekunde, minūte, stunda. Tas pirmais iešaujas prātā. Patiesībā laiks ir vērtība – vārdos neizstāstāma, nenotverama, kopā pārdzīvota, izdzīvota, saprata, apšaubīta, pārdomāta... Tava, mana. Galu galā – mūsu.

Mūsdienu cilvēka laiks, manu prāt, ir tikpat steidzīgs kā jebkurā citā gadu simtenī. Ja varētu vienkāršot, tad es teiktu, ka šim, mūsu laikam, kājās ir tikai „jaudīgākas” sporta botes nekā citos laikos. Taču šī jauda neizpaužas ātrumā. Mūsu laika kājas brādā pār cilvēkiem, sapņiem un cerībām, atspērot vaļā durvis uz lielām pārmaiņām.

Manuprāt, šis laiks ir pavisam citāds. Vecajā kumodē, kas glabā manas dzimtas atmiņas, bieži ar interesi pētu senlaicīgas fotogrāfijas. Cilvēki ar manām mūsdienu jauniešu acīm raugoties, šķiet pavisam svešādi. Ar citiem tikumiem, likumiem un vērtībām. Uzdrošinos teikt, ka bildēs tie izskatās laimīgāki nekā mūsdienu cilvēki, kuru ikdienas rūpes pārņēmušas visu prātu un uzlikušas savu zīmogu.

Domāju, ka mūsu laika lielākais trūkums ir cilvēka garīgo, dvēselisko vērtību izsīkums. Nauda, nauda, nauda – tā pēdējo gadu laikā pieminēta biežāk nekā visātrākā viesuļvētra. Neapšaubāmi, cilvēkam materiālie līdzekļi ir nepieciešami. Protams, ir, bet vai tāda izpausme kā mīlestība nav tikpat ļoti nepieciešama? Pēc manām varbūt naivajām domām, trūcīgs cilvēks (naudas līdzekļu ziņā), taču mīlēts jūtas daudz laimīgāks nekā uzpūtīgs cilvēks krāpnieks, kas savu bagātību ir ieguvis, iespējams, citā cilvēka dvēselē un zaudējot mīlestības siltumu.

Es savu dzīvi varu iedomāties bez dārgām mantām, taču bez draugiem, mīlestības, līdzcilvēku sirds siltuma – nemūžam. Mūsu laikam tieši šādu šķietamu sīkumu pietrūkst. Jā, es varbūt varētu uz skolu braukt ar pārāko džipu, nēsāt kurpes, kuras cenas dēļ būtu bail pat kājās vilkt. Protams, tas būtu skaisti, bet tas nedotu tādu nevilto prieku, kādu sniedz mammas saulainais smaids rīta agrumā vai negaidīta sakutināšana no labākā drauga. Var jau būt, tas šķiet muļķīgi, bet, ja tā padomā, vienmēr sirdī visvairāk un dziļāk aizķeras tieši šie mirklī, kuriem nav naudas izskaitāmas vērtības.

Protams, ne jau pasaule mūsdienās ir tik briesmīga un naudaskāra, kā es to tagad atainoju, nebūt nē! Ne jau visiem cilvēkiem acu zīlīšu vietā rādās dolāru zīmes, ne visiem sapņu mašīna ir naudas drukājamā un mīļākais koks ir naudas koks.

Es lepojos, ka dzīvoju tādā laikā, kad es pati varu pastāvēt par saviem uzskatiem, turēties pie savas pārliecības. Manā uztverē tas ir viens no galvenajiem plusiem. Kad gan vēl cilvēki varēja justies un būt tik brīvdomājoši kā tagad? Arī par šīs domas izteikšanu es varu nebaidīties, jo zinu, ka tādēļ mani nekritizēs un no Latvijas neizsūtīs.

Šis laiks ar katru soli kļūst arvien ātrāks. Varam ķert, varam mēģināt ķert un varam arī noķert un palikt pusceļā. Taču šim laikam ir viena liela, neatkarājama priekšrocība – tas atvēlēts mums!

Ance Šatrovska,
Vecpiebalgas vsk. 11. klase,
literārā konkursa laureāte

MŪSU VIESIS

Ar vēlēšanos zināt, kas būs rīt

*Laikā, kad daudzviet jau pierimis gada skrējienis, mācību iestādēs rit šī semestra pēdējās dienas. Un tas nozīmē – lielāku slodzi kā skolotājiem, tā audzēkņiem. Ieskaites un pārbaudes darbi mijas ar mēģinājumiem eglītes sarīkojumam. Ikviens taču vēlas, lai Ziemassvētkus neaizēno kāds nejauši iesprucis nepilnīgs vērtējums vai pašā atbildīgākajā brīdī, kad uz tevi raugās vecāki un skolasbiedri, dejas ritmu izjauca nepareizs solis. Sakārtot ikdienas darbu skolā nav viegls uzdevums. Vecpiebalgas vidusskolā šis pienākums ir uzticēts direktores vietniecei mācību darbā **Lolītai Žagarei**. Vienmēr ar apbrīnu esmu raudzījusies uz Lolitas spēju ikvienā situācijā saglabāt optimismu. Arī aptaujātie kolēģi par mācību daļas vadītāju saka tikai atzinīgus vārdus: „Saprotāša, pretimnākoša. Ļoti mīl kārtību un precizitāti. Liela nozīme viņas dzīvē ir ģimenei.” (Ilona Strelkova) „Profesionāle ar labām cilvēciskām īpašībām – saprotāša, iejūtīga, ar prasmi piedot. Prot negatīvās emocijas neizgāzt uz nevainīgajiem. Lielas darbaspējas.” (Astra Piruška) „Optimiste, erudīta savā profesijā. Vienmēr palīdz ar padomu, nomierina. Laba māte un vecmāmiņa saviem bērniem un mazbērniem.” (Taļjana Gorbāne) „Cilvēks ar radošu pieeju lietām darbā un sadzīvē. Starojošs, gaišs tēls.” (Sigita Upeniece)*

Valsts svētku priekšvakarā saņemti Izglītības un zinātnes ministrijas Atzinības rakstu par profesionālu darbu un nesavtīgu ieguldījumu Latvijas pedagogu profesijas goda atjaunotnē.

– Tas ir novērtējums par darbu apvienotās izglītības pārvaldes metodiskajā apvienībā, kuru vadu jau no 2002. gada, un ieguldījumu Eiropas Sociālā fonda projekta īstenošanā.

Pastāsti ko vairāk par šo projektu!

– Izglītības un zinātnes ministrija kopš 2009. gada rudens īsteno projektu „Pedagogu konkurētspējas veicināšana izglītības sistēmas optimizācijas apstākļos”. Vienkāršāk runājot, tā ir pedagogu atestācija, kuras rezultātā skolotājs iegūst kādu noteiktu kvalifikācijas pakāpi. Pirmo, otro un trešo pakāpi skolotājiem piešķir skolas komisija, ceturto – starpnovadu, bet piekto – IZM izveidota komisija. Ar ko šīs pakāpes atšķiras? Pirmā pakāpe vairāk ir orientēta uz jaunajiem pedagogiem, savukārt 3. pakāpe ir skolas līmenī augstākā – to komisija piešķir skolotājam, kurš ir profesionālis savā mācību iestādē. Lai tiktu piešķirta 4. pakāpe, skolotājam ar savu dabu, metodēm jābūt atpazīstamam starpnovadu līmenī, bet 5. pakāpes saņēmējs – tas jau zināmā mērā ir pedagogs, kuras korifejs, kura vārds zināms valsts mērogā. Es darbojos starpnovadu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas komisijā, kuras uzdevums ir izvērtēt 4. kvalifikācijas pakāpes pretendentu kvalifikāciju un profesionalitāti Jāpmuižā, Raunā, Dzērbenē, Inešos, Taurenē un Vecpiebalgā.

Ko iegūst pedagogi, iesaistoties šajā projektā?

– Pieteikties vai ne – tā ir skolotāja brīvprātīga izvēle. Ko iegūst? Tiek noskaidrotas ļoti būtiskas lietas

– cik kvalitatīvi tiek vadītas stundas, kas ir skolotāja stiprās un vājās puses, kur būtu vairāk jāpiestrādā, kas ir izdevies ļoti labi. Esmu novērojusi, ka šāds izvērtējums neredzi ceļ skolotāja pašapziņu, sniedz gandarījumu par paveikto. Nav mazsvarīgi arī tas, ka 4. mēnešus papildu algai skolotājs var saņemt 100 latus no Eiropas Savienības. Pašlaik, pieņemot darbā, neskatās, kuru pakāpi jaunais darbinieks ir ieguvis. Darba attiecības neietekmē, vai esi iesaistījies šajā projektā, vai ne. Kā būs vēlāk? Pieļauju, ka jau tuvākajā nākotnē var pienākt brīdis, kad pedagoga mēnešalgas apmērs būs atkarīgs no kvalifikācijas pakāpes.

Kurš izvēlas, uz kuru no pakāpēm skolotājs drīkst pretendēt?

– Skolotājs raksta iesniegumu, kuras pakāpes saņemšanai izvirza savu kandidatūru. Starpnovadu komisija izvērtē pieteikumu un dod atzinumu, vai skolotājs var uzsākt darbu pie portfelio izveides. Vienīgais nosacījums ir tāds, ka, lai pedagogs varētu pretendēt uz 3. vai augstāku pakāpi, viņam jābūt skolā nostrādājušam vismaz 3 gadus.

Kāda ir pedagogu aktivitāte mūsu novadā? Vai viņi sevi nenovērtē par augstu vai gluži otrādi – zemu?

– Skolotāji diezgan paškritiski vērtē savu darbu. Pirmos divus posmus mūsu novada pedagogi ļoti kūtri pieteicās 4. kvalifikācijas pakāpes saņemšanai. Līdz šim to ir saņēmusi tikai viena mūsu novada skolotāja – Ligita Ridūze no Dzērbenes, pedagoģe, kura īpaši veiksmīgi ir pratusi bērnus iesaistīt dažādos starpvalstu vides projektos. Šobrīd uz 4. pakāpes piešķiršanu pretendē 2 skolotājas no Vecpiebalgas vidusskolas, 4 no Inešu un 1 no Taurenē pamatskolas. Par pirmo trīs kvalifikācijas pakāpi piešķiršanu tiek lemts katras konkrētas skolas ietvaros. Nezinu precīzus datus par citām novada skolām, taču Vecpiebalgas vidusskolā 3. kvalifikācijas pakāpe ir piešķirta 13 pedagogiem, 2. pakāpe – 16 un 1. pakāpe – vienam jaunajam skolotājam. Mani ļoti priecē tas, ka skolās ienāk jaunās metodes, tehnoloģijas. Skolotāju radošums un izdoma ir pārsteidzoša. Tas gan ir tikai mans viedoklis, pieņem, ka daudzi var man nepiekrīst, bet šobrīd kritēriji 4. pakāpes saņemšanai ir nonivelēti. Taču es ļoti labi arī apzinu, ka pedagogiem ir mazas algas, skolās, kur skolēnu skaits ir nepietiekams, tas viņiem ir vienīgais finansiālais atbalsts un tāpēc masveidā piesakās uz šīm lietām. Man dažkārt paliek skumīgi, jo, manuprāt, ne visi 4. pakāpes pedagogi atbilst šim augstajam standartam. Zinu, cik pedagogi ir lieliski, vecāki un bērni gadiem viņus atceras, kolēģiem ir, ko pamācīties, bet ir atlases kritēriji, kurus neiziet. Piemēram, nav pedagogs apmeklējis 36 stundu kursu (ik pa trim gadiem pedagogiem ir jāapmeklē izglītojošie kursi), nav izstrādāti metodiskie materiāli, kurus izmanto arī citi pedagogi, nav bijuši lektori, mentori, prakses vadītāji. Skolotāji ir tāda īpaša tauta – kritiska pret saviem darbiem, dažreiz pat pārāk. Tas arī dažbrīd liek šķēršļus daudzām lietām. Ko tad es, citi jau arī tāpat dara, bet... Tie drosmīgākie vinnē. Kādreiz ir jāris-

kē, it īpaši, ja zini, ka tevi pozitīvi ir novērtējuši arī citi.

Kādi kritēriji tiek ņemti vērā, vērtējot skolotāja darbu?

– Kontrol darbu, ieskaistu, izmantotie metodiskie materiāli, audzināšanas un stundu plāni, ārpusstundu aktivitātes, pašvērtējums vien saņā uz 28 lapām. Bez tam pedagogs atklāj savu profesionalitāti mācību stundās, kuras vēro un analizē izglītības iestādes administrācija vai starpnovadu pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas komisijas pārstāvis. Bez tam vēl skolotājam pēc katras stundas ir saruna – intervija ar komisijas pārstāvi par dažādiem ar pedagogiju un skolēnu audzināšanu saistītiem jautājumiem. Vērtējot skolotāja atbilstību 4. pakāpei, skolotājam ir „jāatrāda” komisijai divas mācību stundas. Dažkārt mums pārmet, ka divas stundas neatspoguļo patieso situāciju – tās var sagatavot ļoti augstā līmenī. Piekrītu, taču man ir pietiekami liela pieredze, lai atšķirtu „teātri” no ikdienas darba. Pēc kā es vērtēju skolotāja darbu stundā? Es vēroju, vai bērniem vispār ir iestrādāts mācīšanās process: ja skolotājs uz atklāto stundu ir pacenties ieviest ko jaunu, bērni nezina, nemāk, apjūk. Un to var uzreiz manīt. Bez stundu vērtēšanas man ir jāveic arī intervija ar skolotājiem. Jautājumus viņi iepriekš nezina. Arī saruna sniedz vērtējumu par skolotāju – kuram ir šis pedagogiskais redzējums un kuram ne. Kuram prioritāte ir bērns un kuram kārtējais algas pielikums.

Skolotāju darba izvērtēšana ir ļoti nopietns un atbildīgs pienākums...

– Pa dienas vidu, kad jāapdara tiešie pienākumi, jāveda stundas, pie skolotāju pašvērtējumiem piekerties nesanāk. Kas atliek? Vakara stundas. Iepriekšējā gadā, kad nācās izskatīt 19 skolotāju sagatavoto dokumentāciju, es jau smējos, ka mapi mīlēju vairāk nekā savu ģimeni.

Man šķiet, ka darbs šādā komisijā nav nekāda ieprieca. Komplimentus saņemt ir patīkami, bet tev droši vien nākas kādreiz teikt arī skarbākus vārdus. Kā skolotāji uztver aizrādījumus?

– Ir divas lietas, ko es ievēroju vērtēšanas procesā – strikti vados pēc pakāpi piešķiršanas nolikuma un eju pie kolēģiem ar pozitīvām domām. Pirmā skola, kur mani norīkoja apmeklēt atklātās stundas, bija Jāpmuiža. Aizbraucu, kolēģes sabinušās, sarunas nevedas. Jūtu – nav labi, tāpēc viņām saku: „Meitenes, priecājieties, ka pie jums ir praktiķis. Es esmu mazākais ļaunums. Ja būtu teorētiķis, kurš sēž ministrijā un savā darbā ar bērniem nekad nav saskāries, būtu sliktāk – viņš noteikti jūsu darbu vērtētu citādāk, stingri pēc standartiem, aizmirstot, ka klasē atrodas skolēni – katrs ar citādu raksturu, uztveri. Es pati strādāju skolā. Es neprasu, lai viss notiek ar „glanci”, es skatos, lai viss notiek metodiski pareizi, savukārt no jums prasu, lai spējat man paskaidrot, kāpēc tā darāt.” Es nebraucu kā kontrolētāja, es braucu skolotājam dot pozitīvu ieskatu par savu darbu. Visgrūtāk ir braukt uz kaimiņskolām konkurences dēļ. Lai gan tā tam nevajadzētu būt – katrai skolai ir savi plusi un arī savi mīnusi. Es nezinu, kurā līmenī tas ir radīts, jo kolēģi savstarpēji satiekas, sarunā-

jas, tomēr šāds stereotips valda.

Vai ir gadījies kādam skolotājam atteikt pakāpes piešķiršanu?

– Līdz šim tā nav bijis. Nezinu, kas šobrīd notiks ar 4. pakāpi, jo lēmumu par pakāpes piešķiršanu nepieņem es viena, to lemj visa komisija. Mans uzdevums ir dot vērtējumu par stundu pasniegšanu, savāktās dokumentācijas atbilstību standartnoteikumiem, izdarīt secinājumus par skolotāja darbu pēc intervijām. Pakāpes piešķiršanai ir izstrādāta punktu sistēma, ja attiecīgo punktu skaitu pedagogs ir savācis, pakāpi saņem, ja punktu skaitā neiekļaujas – pakāpi nepiešķir, bet naudu nost neņem. Nauda ir jāatmaksā vienīgi tad, ja skolotājs nav izstrādājis un nenodod mapi jeb portfelio.

Vai nebaidies, ka neveiksmes gadījumā skolotāji var vainot tevi?

– Pieļauju, bet nebaidos no izaicinājumiem. Esmu gatava iebildumus atspēkot – man ir pieraksti un dokumentu analīze. Ja tev tiek dota iespēja – vajag izmantot.

Tu vienmēr izmanto katru iespēju, ko dzīve tev piespēlē?

– Cenšos. Piemēram, esmu ieguvusi mentora sertifikātu. Ļoti iespējams, ka tālā nākotnē skolās tas būs jauns amats – to tagad grib iestrādāt kā profesiju. Mentors – palīgs, padomdevējs jaunajiem skolotājiem, studentiem, pieredzes bagātiem skolotājiem.

Vai nav tā, ka arī šobrīd skolās ir cilvēki, kuri to dara, bet tikai bez maksas?

– Tieši tā, skolās jau tagad kāds šos pienākumus veic – direktors, mācību daļas vadītājs, metodiķis. Taču šobrīd tas ir tikai viens no daudzajiem pienākumiem, kas mums ir paredzēti amata aprakstā. Man patīk mūsu skolotājas Baibas aicinājums: „Klausies, Lolita, atnāc uz šo manu stundu kā tāds kritiskais draugs un pavēro. Es esmu to ieplānojusi veidot citādāk, bet tu no malas paseko līdzī un pasaki, kas man izdevās un kas ir jāmaina.”. Jaunie šāda veida palīdzību uztver veselīgi. Nevajag baidīties, ka varētu izgāzties... Nu, kas tā par izgāšanos, es mēģinu! Tā ir drosme – atļaut, lai paskatās no malas. Grūti ir ar pieredzējušiem pedagogiem, jo mums ir „uzstādīts” šablons, rāmītis – tev pašam jātiek ar visu galā, ja tevi nāk kontrolēt, tā tad tu slikti strādā. Nenoliegšu, ir bijušas arī asākas sarunas pēc stundām ar skolotājiem. Ir trīs lietas, ko es, apmeklējot citu skolotāju vadītās stundas, ievēroju: sāku ar paslavēšanu, tad neskaidrās lietas pajautāju – varbūt es vienkārši nepareizi sapratu, sarunu noslē-

dzot, – piedāvāju. Un nevis kritizējot vai pamācot: „es darītu tā vai šitā”, bet vienkārši piedāvāju pamēģināt kādu ne visai izdevušos mācību vielas apguves metodiku aizstāt ar citu. Šādā veidā saruna veidojas konstruktīva. Es pati vēl līdz šim pierakstu visu savu vadīto stundu gaitu – pie stundas plāna saspraužu zīmītes „izdevās”, „jāpamaina”, „jāatmet”.

Cik gadus tu strādā skolā?

– Uz Vecpiebalgu atnācu tūlīt pēc augstskolas absolvēšanas 1987. gadā. Sākumā bija izvēle – nākt uz Vecpiebalgu vai palikt Cēsīs. Arim kā jaunajam speciālistam piedāvāja šeit dzīvotli – jaunai ģimenei, kura līdz šim mitinājusies pie vecākiem, tas izrādījās milzīgs vilinājums. Sākumā mani biedēja, ka piebaldzēni nepieņems, būs grūti iedzīvoties. Man kā pilsētniecei, kura pieradusi, ka kaimiņš kaimiņu nepazīst, pirmie gadi laukos bija diezgan grūti: ikviens tevi vēro, cits par citu visu zina, un katrs nākamais zinātnis vēl ko no savas puses pieliek. Tomēr vienmēr esmu teikusi, ka viss atkarīgs no paša cilvēka – ja pats būs pozitīvs, gaišs, pretī saņemsi to pašu. Nevar būt citādi. Ko tu gaidi no citiem, dod pats, tad saņemsi pretī! Piebaldzēni ir tādi īpaši – ļoti lepnī par savu novadu. Laikam pamazām arī es par tādu kļūstu. Un tā jau 24 gadus skoloju bērnus Vecpiebalgas vidusskolā – sākumā kā matemātikas skolotāja, tagad ekonomikas. Kopš 1995. gada esmu šīs skolas direktores vietniece izglītības jomā. Pirmajos gados mācīju visu, kā grāmatā stingri noteikts. Tagad? Protams, pieturos pie Izglītības ministrijas noteiktā standartā, tomēr necenšos vielu pasniegt sausī. Ekonomikas teoriju mācāmieš, izmantojot piemērus no dzīves, prezentējot darbus, veidojot reklāmas, „dibinot” uzņēmumus. Viņiem patīk praktiskās nodarbības, iespēja tikties ar banku pārstāvjiem, biznesa cilvēkiem. Šobrīd vispār ekonomiku ir ļoti grūti mācīt, jo es mācu, kā teorētiski jābūt, bet dzīvē notiek pilnīgi citādi. Daudz diskutējam, spriežam. Un tomēr vēl joprojām katru gadu kāds aiziet mācīties ekonomiku. Un es par to priecājos.

– Diennaktī mums visiem vienādi ir 24 stundas. Vieni šai laikā tiek galā ar neskaitāmiem darbiem un pienākumiem, turpretī citi – nespēj pat paveikt elementāras lietas un nepārtraukti žēlojas par laika trūkumu un dažādām grūtībām.

– Teiciens „man nekad nekam nepietiek laika” ir vecmodīgs un tas nekādā veidā neko labu par pašu teicēju neliecina. Es vados

pēc principa – nevis atrast vairāk laika, bet gan izmantot laiku gudri (to plānojot) un darīt nepieciešamās lietas vajadzīgajā laikā. Ilgus gadus darbojos teātra kopā, diemžēl nācās no šīs tik ļoti patīkamās nodarbes atteikties, jo tieši otrdienās, kad notiek mēģinājumi, un piektdienās, kad ir pagastā pasākumi, mums jābrauc uz Rīgu, kur Adrija dzied VEF kultūras pils ansambli „POP-PY”. Iesākām kā MariN studijas dalībnieki (dziedājām pie Marijas Naumovas), tad pie Maijas Lūsēnas, bet kā jau Latvijā pēdējos gados ar daudzām studijām: bija un izbija... Palika tikai kolosālā pasniedzēja un viņas dibinātais ansamblis. Tā pārgājām uz VEF kultūras pili. Nu jau 7 gadus braukājam uz Rīgu. Ģimeņā šobrīd prioritāte ir meita – kamēr viņa vēl grib dziedāt un kamēr tas padodas, mēs viņai šo iespēju dosim. Visgrūtākais bija pagājušais gads, kad Arnis deviņus mēnešus bija Īrijā, bet man vienai bija gan jātiek galā ar lauku māju, gan braucieniem uz mēģinājumiem Rīgā

un koncertiem. Dēli savos darbos un mācībās. Es esmu ļoti pateicīga savai mammai un tantei, kuras man ļoti palīdzēja. Protams, arī apkārtējie cilvēki neliedza palīdzību. Lai gan es šo lietu neuztveru tā – man ir grūti. Vienkārši ir darbi, kas jāpaveic. Kurš tad cits to darīs? Man tas ir jāvar.

Tu esi liela optimiste. Kur tevī tāda enerģija?

– Enerģija rodas apmaiņas procesā. Es citiem – citi man. Man jau no skolas laika ir patīcis organizēt, vienmēr biju līdere – skolā, institūtā. Nevaru mierīgi nosēdēt. Man nav bail uzstāties, izteikt savas domas. Esmu pedantiska – tā ir vajadzīga īpašība, bet reizēm kaitinoša apkārtējiem. Braukājot pa skolām, es redzu, kā skolotāji cīnās, strādā. Esmu satikusi fantastiskus cilvēkus. Un katra šāda tikšanās mani uzlādē. Kolēģi saka – tu vienmēr tāda pozitīva. Es viņiem – a, ko man bēdāties? Kamēr tu dzīvosi „vietējā dīķī”, tu tur arī paliksi – dīķī taču arī ūdens nemainās. Ir kaut kur jāaizbrauc,

jāapmeklē kādi kursi, jānomaina vide. Kaut uz nedēļu, kaut dienu. Saprotu, finansiāli tas ir sarežģīti, bet vienmēr var atrast risinājumu. Pozitīvu lādiņu man dod koncerti, kuros uzstājas Adrija ar grupiņu. Tā ir tāda īpaša vide – saprotoša, skatnīga, jautra, pilna ar pārstiegumiem un atklāsmēm. Tikšanās ar māksliniekiem, kuri dzīvi uztver citādāk, un tas brīžiem fascinē. Kur tik nav pabūts! Izbraukāta un izdziedāta vai visa Latvija! Pat ārzemēs ir koncertēti! Es jau smeju, labi, ka bērns mazs, tad tieku daudz kur līdzi, kad būs liela, tad diez vai ņems pulciņā... (smej). Daudz jauku emociju dod ģimene: vīrs, dēli ar savām otrām pusītēm. Kur vēl mazā knīpa Rīgas pusē (mana pirmā mazmeitiņa – Una)! Kā lai skumsti un nīgrojies, kad tev pretī nāk tāds mazs ķipars, smej un sniedz rociņas. Ņem tik klēpī un mīlo! (Šo sajūtu īpaši sapratīs vecmāmiņas un vec-tētiņi.) Pozitīvu lādiņu dod arī mani sestie – klase, kuru šogad esmu pārpēmusi audzināšanā. Kolosāli

bērni! Un kādas idejas viņi man tik nepiespēlē! Piemēram, Spoku nakts ar nakšņošanu skolā, filmas skatīšanos un šausmu stāstu stāstīšanu. Spēj tik turēt viņiem līdzī, izprast, motivēt un dot ticību viņu spēkiem un varēšanai. Darba ir daudz, bet to emociju gammu, ko dod klase, nekur citur nesaņemsi. Kādreiz raizējos, vai spēšu būt laba skolotāja, mācību daļas vadītāja, bet tad direktore teica: „Tu neuztraucies, tev idejas radīsies – dārzu ravējot, kartupeļus mizojot, braucot automašīnā.” Un viņai izrādījās taisnība! Ir doma, maļas pa galvu, domā, domā....un, re, hops, ideja klāt!

Vai pienākumu virpulī tev ir laiks padomāt arī par tuvojošiem svētkiem?

– Ziemā gan nav mans mīļākais gadalaiks, taču Ziemassvētki... Tas ir tāds īpašs laiks, kad tumsa tiek uzvarēta un sākas ceļš uz gaismu... Tas ir laiks, kad biežāk padomājam par tuvākiem, tas ir piedošanas laiks... Man šis laiks patīk arī ar savu krāšņumu. Aizbraucu uz pil-

sētas pusi – skatlogi, Ziemassvētku egles, koncerti... Iekļūstu tādā kā svētku virpulī. Taču savās lauku mājās man tas ir labsirdības un pieklusinātības laiks, kad gribas padomāt par līdzciltiekiem. Man patīk kopības sajūta, ko sniedz šie svētki. Ir Jāņi, Lieldienas, dzimšanas dienas, bet Ziemassvētki... tie ir īpaši ar saviem rituāliem. Šai vakarā sabrauc tuvie un mīlie cilvēki, visi, kuri pie mums jūtas labi. Nemainīga ir došanās uz baznīcu Ziemassvētku vakarā, eglītes rotāšana mežā, kur parasti pa sveču taku atnāk jautrais Ziemassvētku vecītis, atnes visiem dāvanas, skan dziesmas un smieklī, ejam rotaļās (jo mums ir bariņš bērnu). Tad visi pa sniegu brienam uz mājām, uz kopīgām vakariņām. Kolosāli ir tā gaisotne, kas valda šai vakarā – tāda neaprakstāma un mīļa.

Gribētos visiem, visiem novēlēt – esiet gaiši domās, darbos! Ticiet sev un uzticieties citiem! Sagaidiet un novērtējiet brīnumus – to ir pilna pasaule!

Dzidra Ješkina

ZIEMASSVĒTKU LAPPUSĪTE

2012. – Pūķa gads

Lai saprastu Pūķa gadā valdošās tendences, ir jāzina, kas ķīniešu izpratnē ir Pūķis. Tas ir visa spožā un uzvarošā iemiesojums, dzīvnieks, kurš domāts svinībām un apbrīnai. Nelaime tikai tā, ka Pūķa spožums ir īslaicīgs; kad viņa laiks ir pagājis, viņu aizmirst vai pat sadedzina...

Bet liekas, pēc pārdzīvotās krīzes tieši Pūķa optimisms un spēja aizraut ir tieši tas, kas mums vajadzīgs. Var sagaidīt, ka beidzot pasaule būs pārvarējusi iepriekšējās krīzes vilņa sekas, atguvusi darbotiesgribu un dzīvesprieku. Šis gads varētu būt roņības un augšupejas gads, taču jāatceras, ka pārlieks optimisms var vainagoties ar kārtējā burbuļa plīšanu – galu galā, Pūķis

tomēr ir iluzors dzīvnieks. Tas pats sagaidāms arī politikā – daudzas politiku darbības lielā mērā būs vērstas uz ārēju izrādīšanos, savas sejas saglabāšanu un nāksies krietni vien papūlēties, lai atšķirtu populisma diktētu runu un rīcību no patiesas vēlmes mainīt visu uz labo pusi un beidzot sākt jaunu augšupejas ciklu.

Parastam cilvēkam toties šis gads var likties visai raibs un notikumiem bagāts. Acis nāksies turēt vaļā – Pūķis var izspļaut gan zeltu, gan uguni, un bangojoša jūra var izskalot krastā lādi ar zeltu, gan noslīcināt kādu, kas būs piegājis devītajam vilnim par tuvu.

(No *Astronomijas/Astroloģijas Avīzes 2012. gadam*)

Dāvanā – grāmata

Pārlūkojot grāmatu plauktu, kā mīļš pārsteigums atrodas kādreiz skolas eglītē par labām sekmēm saņemta grāmata. Agrāk bija tāda tradīcija. Parasti grāmatas saņēmām dāvanā arī ģimenē, tās tika gaidītas, lasītas, pārspriestas sarunās. Šodien grāmata nav lēts prieks. Īpaši laba, skaista, vērtīga grāmata. Bet lēti nav arī spožie, visbiežāk ķīniešu, daudzveidīgie darinājumi, ar ko aplaimojam bērņus jubilejās un Ziemassvētkos. Vai arī – kā tai anekdotē, kad puisītis bēdīgs teic vecākiem – tagad iešu paspēlēties ar jaunajām zeķītēm, ko saņēmu dāvanā. Es **par** grāmatu. Jau laikus noskatītu, iegādātu, sarunās par vērtību iz reklamētu. Tie spēļu nieki reizēm skumst mazlietoti, ātri apnīk. Toties grāmata, īpaši ja par to vēlāk var parunāt, dod ilgstošu prieku.

Pie grāmatas varam tikt arī citādā ceļā. Vecpiebalgas bibliotēka gada nogalē lasītājiem var piedāvāt daudzveidīgu izvēli. Tikko Veidenbauma prēmiju saņēmusi Ata Kļimoviča „Personiskā Latvija” ir īpašs

baudījums gan satura, gan valodas ziņā, jo no lappusēm mūs uzrunā dzīvi cilvēki, stāsta par saviem mūžiem, kuri ir bagātāki ar pārdzīvoto par jebkuru romānu, 20. gadsimts tik atpazīstams vai jaunu informāciju dodošs, saglabāta katra stāstītāja īpatnā valoda. Daudziem patiks arī Māras Svīres „Audums kāzu kleitai” – sāpīgs, skumjš, bet paties un saprotams divu jauniešu attiecību stāsts uz nežēlīgās padomju iekārtas fona. Ļoti skarbi padomju cinisms atklāts R. Šepetis mākslinieciski izstrādātajā darbā „Starp pelēkiem toņiem”, lietuviešu izsūtīto liktenis Sibīrijā atklājas jaunajai paaudzei varbūt pat neticamās dzīves ainās, bet mums jau ir Veļupe (kas tagad pārtapusi izrādē), un citas atmiņas. Savukārt Vl. Kaijaks atceras savu bērnību un jaunību grāmatā „Koka kāja, kapu māja” sulīgā, skaistā valodā. No ārzemju literatūras prieku var sagādāt K. Tesaro „Debitante” ar varoņu psiholoģijas tēlojumu, šausminošā, par kulta romānu kļuvusi J. Adlera- Olsena „Sieviete būr”.

Nezinu, vai mierīgajā Adventa laikā gribu tādas šaušalas pārdzīvot, iepauzēšu, lai nāk gaišāks laiks. Un pajautāšu, kā vērtē tie, kuriem uzticos. Var iedziļināties arī šobrīd par modes autoru kļuvušā indiešu filozofa Ošo atziņās grāmatās „Ap-skaidrības ABC” vai „Maksimāli dzīvs”. Nevajag jau visam piekrist, bet paraudzīties uz lietām viņa skatījumā ir diezgan interesanta prāta (un ne tikai) nodarbe. Kāds no jums jau gaida jauno I. Ziņģītes grāmatu vai cēsnieka O. Mauriņa jaunāko romānu.

Arī bērniem bagātīgs piedāvājums. Gan pasakas princesēm, gan „Autopiuka”, gan „Kāpēc kaķim ir ūsas?” vai „Kā kucēns Vincis apceļo pasauli” un vēl citi brīnumi. Pašā laikā, jo tuvojas lielās ziemas brīvdienas, bet sniegs...? Gribu teikt, ka katrs var atrast savām vēlmēm atbilstošu izklaidi vai nopietnāku pārdzīvojumu garajiem ziemas vakariem grāmatu lappusēs.

Jaukus, mīļus Ziemassvētkus! Un dāvanā – grāmatu.

Gunta Riža

*Mīlēt un netraucēt.
Mieram būt un mājām,
klēpim, kur galvu likt,
kad ikdienas liekas par smagu.
Kā lietum pār tevi līt:
mīlēt un netraucēt.
(S. Radīņa)*

Brīnuma pilnus Ziemassvētkus un notikumiem bagātu Jauno gadu kultūras darbiniekiem, amatiermākslas kolektīviem, atbalstītājiem, visiem novada ļaudīm!

Zigrīda Ruicēna, Vecpiebalgas novada kultūras nodaļas vadītāja

*Lai jūsu egles zaros plīv sveču
siltā gaisma,
No svētku sajūtas skan Ziemas-
svētku dziesma.
Lai miers un mīlestība valda
jūsu mājās -
Viss labais labajam lai mīļi bla-
kus stājas!
(V. Kokle – Līviņa)*

Novēlu novada ļaudīm, īpaši pašdarbības kolektīviem un to vadītājiem, šoferīšiem, kuri mūsu amatiermāksliniekus vizina uz sarīkojumiem, lai mājās būtu egļu mirdzums, piparkūku smarža un karstvēlna aromāts. Lai jums klusi, balti Ziemassvētki un cerību pilns Jaunais gads!

Sarmīte Bekere,
Inešu tautas nama vadītāja

*Pie zaļas egles vidū
Balts glaužas Ziemassvētku
sniegs.
Lai arī Jaunam gadam būtu
Tik labs un mirdzošs prieks!*

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno – 2012. – gadu!

Lai katrā mājā smaržo piparkūkas, un siltās sveču liesmiņās straujāk iepukstas sirds! Ziemassvētkos satikt citam citu un atcerēties, kā kuram gadā laikā gājis. Pensionāriem vēlū stipru veselību un neieslīgt ikdienas rutīnā!

Ieva Veinberga, pensionāru klubiņa „Pīlādžiņi” vadītāja

*Lai Ziemassvētki sirdi vij ar
prieku,
Ar cerībām, ka rīt viss labāk
būs!
Lai aiziet prom pa baltu, tīru
sniegu
Tās rūpes, kuras nomākušas
mūs.
(K. Apškrūma)*

Veikala „Mežroze” un kafetēnīcas „Ūdensroze” kolektīvs un vadība sveic savus klientus un sadarbības partnerus Ziemassvētkos un Jaunajā – 2012. – gadā!

*Būs arī Jaunā gadā rūpju stund-
as garas
Un laimes mirklī aši aizbēdēs.
Un sapņi būs un darbs, kas jā-
padara.
(K. Apškrūma)*

Lai ziemas saulgrīžu zvaigznes ikvienam nes debesu gaišumu! Lai nākamais gads ir bagāts ar labām domām, darbīgām dienām un priecīgiem atelpas brīžiem! Lai mūsos mājā un valda godaprāts, neatlaidīga griba saprasties, paciest un palīdzēt!

Kaives un Taurenas kultūras nama vadītāja **Ginta Babre**

Par aizejošo un gaidāmo

Kā jau tas gada pēdējam mēnesim pienākas, šo rakstu vajadzētu veidot kā zināmu kopsavilkumu par to, ar ko tad bijis iezīmīgs 2011. – aizejošais un ko mēs vēlētos sagaidīt no jaunā, tik pretrunīgi vērtētā – 2012. gada. Uzreiz vēlos pateikt, ka šis nebūs mēģinājums atsaukt atmiņā visus 2011. gada svarīgākos notikumus, to, kā vienmēr, izdarīs laikraksti, žurnāli un televīzija, runa būs par iezīmēm, tendencēm, kas raksturo šo aizvadīto laika periodu.

Tātad, pirmkārt, pasaules ekonomiskā krīze ne tuvu nav beigusies, tā, kā jau minēts, vairāk izpaužas nevis kā pārprodukcijas krīze, kad saražots par daudz, bet patērētājam nav pietiekami daudz līdzekļu, lai iegādātos pat nepieciešamo, kā tas ir bijis līdzšinējās pasaules ekonomiskajās kataklizmās, bet gan drīzāk kā finanšu sistēmas vājums, kura cēloņi ir bijuši neierobežota vēlme tērēt vēl nenopelnīto, finanšu ķēdes, piramīdas un „burbuļi”, bezpersoniskās finanšu attiecības kā moderno saziņas līdzekļu ieviešanas sekas un banku negausīgā pelņas kāre, kas pieļāva lielu skaitu nedrošu un pat noziedzīgu darījumu eksistenci. Visa tā rezultātā zem finanšu spiediena nonākušas pat tādas, par salīdzinoši drošām uzskatītas apvienības kā Eiropas Savienība vai ASV. Eiropā krīze, pirmām kārtām, skārusi tā saucamās „latīņu zemes”, tādā Grieķiju, Itāliju, Spāniju, Portugāli (piezīmēšu gan, ka viņu iekļaušana vienā grupā pēc valodas pazīmes nav korekta – grieķu valoda nepieder pie romāņu valodu grupas), tātad dienvidu zemes, kur ir tradicionāli pieņemts tērēt „uz nebēdu”, daudz nedomājot par sekām. Grieķijas gadījumā vēl klāt nāk arī fakts, ka valdība ilgstoši slēpusi patieso

valsts finansiālo stāvokli gan no ES ierēdņiem, gan no pašu tautas. Rezultāts – nepieciešamība aizņemties pāri par 200 miljardiem eiro (bet tas vēl var nebūt viss), lai kaut kā paglābtu valsti no pilnīga bankrota. Kas tad ir Latvija ar saviem 7 miljardiem, no kuriem mēs tik ļoti bailījamies (piezīmēšu, ka Grieķijas iedzīvotāju skaits ir tikai aptuveni 5 reizes lielāks par LR iedzīvotāju skaitu – varat parēķināt, cik aizņemies katrs grieķis un kad viņš to varēs atdot). Izeju no šīs visai Eiropai draudīgās situācijas (vienas valsts bankrots neizbēgami aizraus sev līdzī „finanšu bezdibeni” arī citas, piemēram, franču bankas izsniegušas tai pašai Grieķijai milzīgus, praktiski neatmaksājamus kredītus) vadošās valstis, pirmām kārtām, Vācija redz spēcīgā ES centralizācijā, līdz pat principam par suverēnu valstu budžeta apstiprināšanu ES finanšu komisijā, tā sacīt, gribi mūsu naudiņu – rādi, kā tu viņu tērēsi.

Uz šī visai drūmā fona mūsu valsts ekonomika uzrāda zināmas atveseļošanās tendences – pieaug, kaut nedaudz, iekšzemes kopprodukts, ievērojamu pieaugumu – pāri par 4% – uzrāda eksports. Taču eksperti brīdina – priecāties vēl ir daudz par agri – principā viss būs atkarīgs no tā, kā notikumi attīstīsies ES un arī pasaulē, jo uz eksportu tendēta ekonomika pie ierobežota iekšējā patēriņa vienmēr būs viegli ievainojama.

Nevaram šajā sakarībā nepiemināt arī „Latvijas Krājbankas” slēgšanu pēc tam, kad izrādījās, ka no bankas aktīviem pazuduši vairāk nekā 100 miljonu eiro. Parasti saka, ka gudrais mācās no citu kļūdām, muļķis – no savējām, bet šajā gadījumā ir pat grūti noformulēt, kas

tad ir tās mūsu finanšu uzraudzības un drošības iestādes (tādu esot veselas 13), kuras, neskatoties uz rūgto pieredzi („Bankas Baltija”, „Parrex banka”), kārtējo reizi neko nav izdarījušas, lai nepieļautu šaubīgām personām, kuras par tādām atzītas vairākās Eiropas valstīs, atvērt LR savas bankas un attiecīgi kontrolētu naudas plūsmas tajās. Visai nožēlojami un jāsaka arī par diezcik augstu loģiskās domāšanas līmeni neliecinoši skan visatbildīgākās personas – bijušās Finanšu un kapitāla tirgus uzraudzības komisijas vadītājas Krūmanes taisnošanās, ka tur neko nevar darīt – dzīvokļus taču arī apzog. Domāju, katrs saprot, ka, ja mājās būtu tāds milzīgs, vienkārši karaliskī atalgots sargu pulks, neviens nevienu dzīvokli neapzagtu. Loģiski, vai ne?

Otrs pieminams aspekts noteikti būtu valstu un valstu bloku, nacionālo un reliģisko pretrunu saasināšanās, kas vispār ir raksturīgi krīzes situācijām un kas pavisam nesenā pagātnē ir novedusi gan pie starpnacionāliem konfliktiem, gan postošiem kariem. Eiropas un ASV ekonomiskā un finansiālā novājināšanās, tā saucamo „attīstības valstu” izaugsme (pirmām kārtām, Ķīnas, Indijas, Brazīlijas) ir novedusi pie ietekmes sfēru pārdalīšanas, arābu valstu nostāšanās gaidītās demokratizācijas vietā uz tālākas islamizācijas ceļa (pēdējais piemērs Ēģiptes parlamenta vēlēšanu pirmā kārtā, kur pārliecinošu uzvaru guvuši radikālie islāmisti), konflikti starp Rietumu pasauli un Irānu, kura negrib atteikties no kodolieroču izstrādes, un ASV un Pakistānu, kurai tiek pārmesta slēpta teroristu atbalstīšana, etniskie konflikti Balkānos utt. neļauj pasaulei justies droši, ar paļāvību raudzīties nākotnē.

Neesam palikuši gluži malā šajā, te domāju nacionālo konfliktu jomā, arī mēs, LR iedzīvo-

tāji – parakstu vākšana par referenduma sarīkošanu, lai lemtu par krievu valodas kā otras valsts valodas statusu, vēl vairāk saasinājušas jau tā ne vienmēr gludās latviešu pamatnācijas pārstāvju un tā saucamo „krievvalodīgo” attiecības. Pietiek palasīt interneta komentārus, lai pārliecinātos, ka diskusijas, ja tā tās var nosaukt, tiek veidotas vairāk pēc principa „tu pats esi muļķis”, pat neieklausoties pretējās puses argumentos. Un kaut arī daudzi krievvalodīgie, sevišķi jaunieši, kuri pie tam lieliski runā latviski, apgalvo, ka viņi noteikti referendumā balsos „pret” un ka viņu paraksts par plebiscītu ir bijis tikai protests pret to, ka 1/3 LR iedzīvotāju viedoklis netiek ņemts vērā, neaizmirsīsim, ka arī visai traģiski notikumi nacionālo attiecību laukā (piemēram, Balkānos) ir sākušies kā neatrisinātas pretrunas vēsturisko notikumu interpretācijā, reizēm pat kā sīki sadzīviski konflikti. Vēlēsim visiem tāpēc iecietību, loģiskas spriešanas spējas, bet pie varas esošajiem beidzot veikt kaut ko konkrētu sabiedrības integrācijas labā.

Nobeigumā par daudz jau dzirdētu un apspriestu, bet tāpēc ne mazāk svarīgu lietu, proti, vai 2012. gads varētu būt pastāvošās civilizācijas pēdējais gads, vai vienkārši runājot, vai pasaule ies bojā (šādu secinājumu daži zinātnieki izdara, balstoties uz virkni fakti, piemēram, ka seno maiju kalendārs beidzas tieši ar šo gadu, izpēti). Par laimi, ir arī daudz nākotnes paredzētāju, kuri uzskata, ka šis gads būs tikai kāda viena cilvēces attīstības posma beigas un jauna, kuru raksturo cilvēces pakāpeniska atteikšanās no materiālās sfēras dominantes, pievēršanās morālām un ētiskām vērtībām sākums, ko mēs, protams, arī visiem novēlam. Laimīgu Jauno gadu!

Juris Sīmanis

PASĀKUMI VECPIEBALGAS NOVADĀ

Dzērbenes tautas namā

1. janvārī plkst. 00.30 Jaungada nakts balle kopā ar DJ no Full.lv

Darbosies kafejnīca. Ieeja – Ls 2,00

***

16. –23. decembris kultūras biedrības „Harmonija” gleznu izstāde

***

Kaives pagasta pārvaldes zālē

6. janvārī plkst. 19.00 Zvaigznes dienu veltīts pasākums

Vakars norisināsies zvaigžņotā noskaņojumā pie galdiņiem un zvaigžņu balles dejām

***

Taurenē kultūras namā

2. janvārī plkst. 14.00 uz svētku eglītes sarīkojumu „Čučumuižas Ziemassvētku pasaka” tiek aicināti Taurenē, Kaives un Dzērbenes pagasta pirmsskolas vecuma bērni

Transportu lūdzam pieteikt pagastu pārvaldēs!

***

7. janvārī plkst. 21.30 masku – balle karnevāls kopā ar Māri Sloku un grupu „Klaidonis”

Ieejas maksa – Ls 2,50

Ieeja maksa ar maskām Ls 2,00

(balvu fonds garantēts)

Darbosies kafejnīca

SLUDINĀJUMI

No 20. decembra **veikals „Viva”** Dzērbenē ir atvērts jaunās telpās (blakus esošajam veikalam). Pārdošanā – pārtikas un rūpniecības preces, ziedi. Jaunums – konditorejas cehs. Veikalā jūs varat pasūtīt konditorejas izstrādājumus svētku galdam un ikdienai. Tālr. **29176265, 26516512**. Mūsu veikala klientiem vēlam kļus un priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

SIA „Viva5” kolektīvs

Pērk vieglās un smagās automašīnas, traktortehniku un traktortehnikas aprīkojumu jebkurā tehniskā stāvoklī. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tālr. **29289217**.

Pērk nekustamos īpašumus (izņemot dzīvokļus). Vajadzības gadījumā palīdzēšu nokārtot tiesību dokumentus. Tālr. **29289217**.

Vecpiebalgas kultūras namā

26. decembrī plkst. 17.00 labdarības koncerts „Ziemassvētku Roze”

Piedalās: 2009. gada „Latvijas gāze” gada balvas ieguvēja, jaunā operas soliste Inga Šļubovska ar pavadošo sastāvu – Ziemeļlatvijas kameransambli „LIVONIA”

***

31. decembrī plkst. 23.45 Jaunā - 2012.- gada sagaidīšana pie novada pašvaldības administratīvā centra

Gadumijā no plkst. 01.00 līdz plkst. 06.00 ballīte kultūras namā

Ierakstu mūzika visām gaumēm! Galdiņu rezervēšana līdz 30.decembrim (t. **26493591**)

Ieejas maksa – Ls 1,00

***

2. janvārī plkst. 11.00 uz svētku eglītes sarīkojumu „Čučumuižas Ziemassvētku pasaka” tiek aicināti Inešu un Vecpiebalgas pagasta pirmsskolas vecuma bērni

Transportu lūdzam pieteikt pagastu pārvaldēs!

***

20. janvārī plkst. 19.00 deju kolektīvs „Mudurainis” ielūdz uz 5 gadu jubilejas koncertu

Ziemassvētku un Vecgada vakara dievkalpojumi:

24. decembrī plkst. 17.00

Vecpiebalgas baznīcā

24. decembrī plkst. 18.00

Dzērbenes baznīcā

24. decembrī plkst. 21.00

Lodes - Apšu baznīcā

25. decembrī plkst. 10.00

Vecpiebalgas baznīcā

25. decembrī plkst. 15.00

Lodes -Apšu baznīcā

31. decembrī plkst. 16.00

Vecpiebalgas baznīcā

APSVEIKUMI

*Lai uzplaukušie ziediņi
Aplaimo smaidā un priekā!
Lai maigā staru lokā
Dzīves ceļi gaiši mirdz!*

Jaunākie Vecpiebalgas novadā:

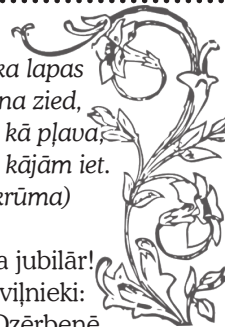
Amanda Reinsone Dzērbenes pagastā;

Megija Cīrule Inešu pagastā

Sveicam mazulius un viņu vecākus!

*Šķir domas vēlreiz laika lapas
Un viņās mūžs no jauna zied,
Caur atmiņām, kas tā kā plauja,
Kur drikst vien basām kājām iet.*

(K. Apškrūma)

Sveicam Tevi, janvāra jubilār!

Īpašie gaviļnieki:

60 – Ināra Lapsa Dzērbenē

Rūta Niklase Inešos

Aivars Pinnis Kaivē

Rīta Brode Taurenē

Aleksandrs Jaščenko Vecpiebalgā

70 – Māris Aniparts Dzērbenē

Andris Runcis Inešos

Vasilijš Vozņesenskis Inešos

Gunta Lidiņa Sudmale Kaivē

Pēteris Pundurs Vecpiebalgā

Daina Liepiņa Vecpiebalgā

Otto Helds Vecpiebalgā

Velta Enģe Vecpiebalgā

Alfrēds Bērziņš Vecpiebalgā

80 – Ira Botore Inešos

Biruta Ķerpule Vecpiebalgā

91 – Velta Baltvilka Dzērbenē

95 – Veronika Galiņa Vecpiebalgā

PATEICĪBA

Kafejnīcas „Ūdensroze” kolektīvs un vadība izsaka pateicību **Andrim Ķikulim** par vīrieša cienīgu rīcību, aizstāvēt kafejnīcas darbiniekus un apmeklētājus no agresīva klienta. Veiksmīgu Jauno gadu!

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums.

Avīzi veidoja Dzidra Ješkina. Tālr. 64161335; e-pasts: dzidrajeskina@inbox.lv. Rakstus un sludinājumus iesniegt līdz katra mēneša 15. datumam.

Par skaitļu un fakti pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Avīze iespiesta SIA “Madonas poligrāfists”.

DARBA PIEDĀVĀJUMI

SIA “Livland” aicina pievienoties savai komandai:

Mežstrādniekus.

Vēlama pieredze robežzīmju (kupicu) ierīkošanā un vizūru tīrīšanā.

Vēlamas autovadītāja „B” kategorijas tiesības un personīgā automašīna.

CV lūdzam sūtīt uz norādīto e-pastu vai faksu ar norādi „Mežstrādnieks” vai zvanīt pa tālruni.

Kamerālistus.

Prasības:

profesionālā vidējā vai augstākā izglītība mērniecībā vai ģeodēzijā un praktiskā darba pieredze, labas iemaņas darbā ar MS Office un Microstation programmām, kā arī pieredze robežlietu sakārtošanā.

Mērniekus.

Prasības:

profesionālā vidējā vai augstākā izglītība mērniecībā vai ģeodēzijā, obligāta darba pieredze mērniecības jomā, sertifikāts tiks uzskatīts par priekšrocību, vēlamas autovadītāja „B” kategorijas tiesības un personīgā automašīna.

Kontaktinformācija:

www.livland.lv,

e-pasts: info@livland.lv,

tālr. **67686788 / 26348024 / 26356263**,

fakss: **67289848**.

SĒRU VĒSTS

*Mīlas rokas ziedus noklās
Un tev vienmēr silti būs.*

(A. Straube)

Mūžībā aizgājuši:
Lauma Māra Kažoka, Dzērbene
Maija Valaine, Vecpiebalga
Anna Jaungaile, Vecpiebalga
Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem.